

České vydání

Právní předpisy

Svazek 48

21. října 2005

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	Nařízení Komise (ES) č. 1720/2005 ze dne 20. října 2005 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	1
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1721/2005 ze dne 20. října 2005 o změně nařízení (ES) č. 312/2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dovoz olivového oleje pocházejícího z Tuniska a odchylka od některých ustanovení nařízení (ES) č. 1476/95 a (ES) č. 1291/2000	3
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1722/2005 ze dne 20. října 2005 o zásadách pro odhad služeb bydlení pro účely nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách ⁽¹⁾	5
	Nařízení Komise (ES) č. 1723/2005 ze dne 20. října 2005, kterým se mění sazby náhrad u některých produktů z obilovin a rýže vyvážených ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy	17
	Nařízení Komise (ES) č. 1724/2005 ze dne 20. října 2005 o vydání dovozních licencí pro rýži původem ze států AKT a zámořských zemí a území na základě žádostí podaných během prvních pěti pracovních dnů měsíce října 2005 podle nařízení (ES) č. 638/2003	21
	Nařízení Komise (ES) č. 1725/2005 ze dne 20. října 2005 o dovozních licencích pro produkty z hovězího a telecího masa původem z Botswany, Keni, Madagaskaru, Svazijska, Zimbabwe a Namibie	23
	Nařízení Komise (ES) č. 1726/2005 ze dne 20. října 2005, kterým se mění vývozní náhrady pro bílý a surový cukr vyvážený v nezměněném stavu stanovené nařízením (ES) č. 1670/2005	25
	Nařízení Komise (ES) č. 1727/2005 ze dne 20. října 2005, kterým se stanoví maximální výše vývozních náhrad u bílého cukru určeného do některých třetích zemí pro 10. dílčí nabídkové řízení vyhlášené v rámci stálého nabídkového řízení stanoveného nařízením (ES) č. 1138/2005	27

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

Cena: EUR 18

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

Nařízení Komise (ES) č. 1728/2005 ze dne 20. října 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro obiloviny a pro pšeničnou nebo žitnou mouku, krupici a krupičku.....	28
Nařízení Komise (ES) č. 1729/2005 ze dne 20. října 2005 o nabídkách podaných v rámci nabídkového řízení pro vývoz ječmene dle nařízení (ES) č. 1058/2005	30
Nařízení Komise (ES) č. 1730/2005 ze dne 20. října 2005 týkající se nabídek podaných v rámci nabídkového řízení pro vývoz ovsu dle nařízení (ES) č. 1438/2005	31
Nařízení Komise (ES) č. 1731/2005 ze dne 20. října 2005, kterým se stanoví maximální vývozní náhrada pro pšenici obecnou v souvislosti s nabídkovým řízením dle nařízení (ES) č. 1059/2005	32
Nařízení Komise (ES) č. 1732/2005 ze dne 20. října 2005, kterým se stanoví světové tržní ceny nevyzrnlé bavlny	33
Nařízení Komise (ES) č. 1733/2005 ze dne 20. října 2005, kterým se stanoví produkční náhrady v odvětví obilovin	34
★ Směrnice Komise 2005/70/ES ze dne 20. října 2005, kterou se mění směrnice Rady 76/895/EHS, 86/362/EHS, 86/363/EHS a 90/642/EHS, pokud jde o stanovení maximálních limitů reziduí pro některé pesticidy v obilovinách a některých produktech živočišného a rostlinného původu a na jejich povrchu ⁽¹⁾	35

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

Komise

2005/737/ES:

- ★ **Doporučení Komise ze dne 18. května 2005 o kolektivní přeshraniční správě autorského práva a práv s ním souvisejících pro zákonné on-line hudební služby** ⁽¹⁾

54

2005/738/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 14. září 2005 o schválení účetních závěrek některých platebních agentur v Belgii, Německu, Španělsku, Francii, Lucembursku, Nizozemsku, Portugalsku, Švédsku a Spojeném království týkajících se výdajů financovaných záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) pro rozpočtový rok 2003 (oznámeno pod číslem K(2005) 3442)**

58

2005/739/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2005 o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů některých železných nebo ocelových lan a kabelů pocházejících z Korejské republiky**

62

2005/740/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2005, kterým se mění rozhodnutí 2005/693/ES o některých ochranných opatřeních proti influenze ptáků v Rusku (oznámeno pod číslem K(2005) 4176) ⁽¹⁾**

68

★ Rozhodnutí Rady 2005/722/ES ze dne 17. října 2005, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/428/SZBP (Úř. věst. L 272 ze dne 18.10.2005)	70
★ Oprava nařízení Komise (ES) č. 1695/2005 ze dne 17. října 2005 o vyhlášení stálého nabídkového řízení pro vývoz pšenice obecné ze zásob francouzské intervenční agentury (Úř. věst. L 272 ze dne 18.10.2005)	72
Oprava nařízení Komise (ES) č. 1712/2005 ze dne 19. října 2005, kterým se mění vývozní náhrady pro produkty zpracované z obilovin a rýže (Úř. věst. L 274 ze dne 20.10.2005)	73
Oprava nařízení Komise (ES) č. 1713/2005 ze dne 19. října 2005, kterým se zamítají žádosti o udělení vývozní licence pro určité produkty zpracované z obilovin a pro krmné směsi z pšenice (Úř. věst. L 274 ze dne 20.10.2005)	74

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1720/2005**ze dne 20. října 2005****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 386/2005 (Úř. věst. L 62, 9.3.2005, s. 3).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 20. října 2005 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	51,0
	204	46,9
	999	49,0
0707 00 05	052	88,6
	999	88,6
0709 90 70	052	78,4
	999	78,4
0805 50 10	052	72,8
	388	69,1
	524	55,3
	528	75,4
	999	68,2
0806 10 10	052	92,0
	400	200,0
	508	216,6
	624	178,2
	999	171,7
0808 10 80	388	79,5
	400	97,3
	404	84,6
	512	46,2
	528	45,5
	720	54,4
	800	189,3
	804	71,1
999	83,5	
0808 20 50	052	92,5
	388	57,1
	720	60,0
	999	69,9

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 750/2005 (Úř. věst. L 126, 19.5.2005, s. 12). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1721/2005

ze dne 20. října 2005

o změně nařízení (ES) č. 312/2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dovoz olivového oleje pocházejícího z Tuniska a odchylka od některých ustanovení nařízení (ES) č. 1476/95 a (ES) č. 1291/2000

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2005/720/ES ze dne 20. září 2005 o uzavření protokolu k Evropsko-středomořské dohodě mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně, a Tuniskou republikou na straně druhé, s ohledem na přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Maltské republiky, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Rady č. 136/66/EHS ze dne 22. září 1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Čl. 3 odst. 1 protokolu č. 1 Evropsko-středomořské dohody, kterou se zakládá přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé⁽³⁾, otevírá celní kvótu s nulovou celní sazbou na dovoz neupraveného olivového oleje kódů KN 1509 10 10 a 1509 10 90, zcela získaného v Tunisku a dopraveného přímo z této země do Společenství.
- (2) S ohledem na přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii, čl. 3 odst. 1 protokolu schváleného rozhodnutím 2005/720/ES stanovil přidání množství 700 tun za rok k této kvótě ode dne 1. května 2004.
- (3) Článek 9 protokolu schváleného rozhodnutím 2005/720/ES stanoví zvláštní metodu pro zvyšování celní kvóty pro rok 2004, založenou na poměrném výpočtu základního objemu.

(1) Úř. věst. L 278, 21.10.2005, s. 1.

(2) Úř. věst. L 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 865/2004 (Úř. věst. L 161, 30.4.2004, s. 97).

(3) Úř. věst. L 97, 30.3.1998, s. 2.

(4) Na základě zkušeností získaných v oblasti správy dovozních celních kvót za použití systému dovozních licencí je vhodné modernizovat oznamování členských států Komisi.

(5) Nařízení Komise (ES) č. 312/2001⁽⁴⁾ musí být proto odpovídajícím způsobem změněno.

(6) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro oleje a tuky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 312/2001 se mění takto:

1. V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Ode dne 1. ledna každého roku může být dovážena s nulovou celní sazbou celní kvóta 56 700 tun neupraveného olivového oleje kódů KN 1509 10 10 a 1509 10 90, zcela získaného v Tunisku a dováženého přímo z této země do Společenství, podle čl. 3 odst. 1 Protokolu č. 1 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé. Dovozní licence se vydají až do výše kvóty stanovené pro každý rok.“

2. Vkládá se nový článek 1a, který zní:

„Článek 1a

Celní kvóta stanovená pro rok 2005 je navýšena o 467 tun vypočtených za rok 2004 v souladu s článkem 9 Protokolu Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé, s ohledem na přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Maltské republiky, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii.“

(4) Úř. věst. L 46, 16.2.2001, s. 3. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 406/2004 (Úř. věst. L 67, 5.3.2004, s. 10).

3. V čl. 4 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

Článek 2

„Oznámení uvedená v prvním pododstavci se odesílají elektronickou cestou na formulářích, které za tím účelem Komise poskytuje členským státům.“

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. května 2004.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1722/2005

ze dne 20. října 2005

o zásadách pro odhad služeb bydlení pro účely nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003
o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

Pro účely nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 se pro odhad služeb bydlení použijí zásady stanovené v tomto nařízení.

s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 ze dne 15. července 2003 o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách (nařízení o HND) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení,

Článek 2

vzhledem k těmto důvodům:

1. Pro výpočet produkce služeb bydlení použijí členské státy stratifikační metodu založenou na skutečném nájemném.

(1) Podle čl. 2 odst. 7 rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství ⁽²⁾ se hrubý národní produkt (HNP) v tržních cenách považuje za rovný hrubému národnímu důchodu v tržních cenách (HND) stanovenému Komisí v souladu s Evropským systémem hospodářských účtů (ESA). ESA z roku 1995 (ESA 95), který nahradil dva předchozí systémy z let 1970 a 1979, byl zaveden nařízením Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství ⁽³⁾ a byl popsán v příloze uvedeného nařízení. HNP byl nahrazen HND podle ESA 95 jako kritérium pro účely vlastních zdrojů s účinností od rozpočtového roku 2002.

Pro odvození významných kritérií stratifikace použijí členské státy tabelární analýzy nebo statistické metody.

2. Členské státy použijí pro výpočet imputovaného nájemného skutečné nájemné, které se platí za právo používat nezařízené obydlí na základě všech smluv týkajících se obydlí v soukromém vlastnictví.

(2) Pro účely provádění článku 1 směrnice Rady 89/130/EHS, Euratom ze dne 13. února 1989 o harmonizaci výpočtu hrubého národního produktu v tržních cenách ⁽⁴⁾ byly zásady pro odhad služeb bydlení stanoveny rozhodnutím Komise 95/309/ES, Euratom ⁽⁵⁾. Pro účely článku 1 nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 by nyní měl být stanoven odpovídající soubor zásad pro HND.

Nájemné za zařízená obydlí lze rovněž použít, je-li sníženo tak, aby neobsahovalo platbu za používání nábytku.

V zemích s malým sektorem soukromého pronájmu lze za účelem rozšíření základu pro imputované nájemné výjimečně použít náležitě zvýšené nájemné ve veřejném sektoru.

(3) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro HND zřízeného nařízením (ES, Euratom) č. 1287/2003,

Článek 3

1. Ve výjimečných a náležitě odůvodněných případech mohou členské státy použít jiné objektivní metody, jako je například metoda uživatelských nákladů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 181, 19.7.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 253, 7.10.2000, s. 42.

⁽³⁾ Úř. věst. L 310, 30.11.1996, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1267/2003 (Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 49, 21.2.1989, s. 26. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 186, 5.8.1995, s. 59.

Při výpočtu produkce obydlí obývaných vlastníkem se nevyžaduje odůvodnění k použití metody uživatelských nákladů, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

a) soukromě pronajímaná obydlí musí představovat méně než 10 % bytového fondu a

b) rozdíl mezi nájemným ze soukromého pronájmu a ostatním nájemným musí být více než trojnásobný.

2. Do tří let od data přijetí tohoto nařízení přezkoumá Výbor pro HND fungování metody uživatelských nákladů.

Článek 4

Členské státy, které používají přístup podle základního roku, extrapolují údaj za daný základní rok použitím vhodných kvantitativních, cenových a kvalitativních ukazatelů.

Článek 5

Další a podrobnější zásady pro odhad produkce, mezispotřeby a transakcí se zbytkem světa, které se týkají služeb bydlení, jsou obsaženy v příloze.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
člen Komise

PŘÍLOHA

Pro účely nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 je cílem následujících bodů objasnit zásady odhadu produkce, mezi-spotřeby a transakcí se zbytkem světa, které se týkají služeb bydlení.

1. PRODUKCE SLUŽEB BYDLENÍ

1.1. Základní metody

V národních účtech obvykle zahrnuje produkce služeb bydlení nejen služby vytvořené pronajatými obydlími, ale také služby spojené s obydlími obývanými jejich vlastníky. V otázce ocenění produkce služeb bydlení stanoví Evropský systém národních a regionálních účtů (ESA 95) v odstavci 3.64., že „produkce služeb za bydlení ve vlastních obydlích by měla být oceněna ve výši nájemného ⁽¹⁾, které by nájemník platil za stejné bydlení, přičemž se bere v úvahu umístění, okolí atd., jakož i velikost a kvalita samotného obydlí“. V zásadě je v souvislosti s obydlími obývanými jejich vlastníky k dispozici několik metod odhadu ceny služeb:

- stratifikační metoda založená na skutečném nájemném, v níž se spojují informace o bytovém fondu v členění do různých strat s informacemi o skutečném nájemném placeném v každém stratu,
- metoda uživatelských nákladů, kdy se provádějí jednotlivé odhady mezipotřeby, spotřeby fixního kapitálu, jiných daní, od nichž jsou odečteny subvence na výrobu a čistý provozní přebytek. Produkce služeb bydlení je součtem těchto složek,
- metoda samoocenění, kdy jsou vlastníci obývající svá vlastní obydlí požádáni, aby odhadli potenciální nájemné ze své nemovitosti,
- metody administrativního ocenění, kdy potenciální nájemné určují třetí strany, např. vláda pro daňové účely.

Upřednostňovanou metodou je stratifikační metoda založená na skutečném nájemném. Tuto metodu lze rovněž použít pro odhad hodnoty veškerého skutečného nájemného z výběrového souboru skutečného nájemného a pro odhad hodnoty služeb bydlení z obydlí pronajímaných bezplatně nebo za nízké nájemné (podrobnosti viz oddíl 1.4.1.).

Metoda uživatelských nákladů by se měla používat pouze za určitých podmínek a pouze pro ta strata bytového fondu, kde skutečné nájemné chybí nebo je statisticky nespolehlivé.

Metoda samoocenění by se neměla používat z důvodu značně subjektivního vlivu na odhad, který vede k velmi nejistým výsledkům.

Metody administrativního ocenění, zejména týkající-li se daní, mohou poskytovat zkreslené výsledky. Pro některá strata však v některých případech mohou být dostupné výsledky objektivních metod ocenění. Takové výsledky je možné použít, pokud se dá prokázat objektivita dané metody a srovnatelnost výsledků.

Stratifikační metoda pracuje s informacemi o skutečném nájemném z pronajatých obydlí s cílem získat odhad hodnoty nájemného bytového fondu. Lze to vykládat jako postup přepočtu na základní soubor založený na násobku ceny a množství. Stratifikace bytového fondu je potřeba k tomu, aby se získal věrohodný odhad a náležitě se zohlednily relativní cenové rozdíly. Následně se použije průměrné skutečné nájemné za stratum na všechna obydlí v daném konkrétním stratu. Jestliže se informace získávají z výběrového šetření, týká se přepočtu na základní soubor jak části pronajatých obydlí, tak všech obydlí obývaných vlastníky. Podrobný postup při stanovování nájemného za stratum se obvykle provádí pro základní rok a poté se extrapoluje pro běžné roky.

Nájemné, jež se má použít pro obydlí obývaná vlastníky, se u stratifikační metody definuje jako nájemné na soukromém trhu, které se platí za právo používat nezařízené obydlí. Ke stanovení imputovaného nájemného by se mělo použít nájemné z nezařízených obydlí ze všech smluv na soukromém trhu. Zahrnout by se mělo také nájemné na soukromém trhu, které je na nízké úrovni v důsledku regulace ze strany vlády.

⁽¹⁾ Netýká se této jazykové verze.

Pokud je zdrojem informací nájemník, může být nutné zvýšit zjištěné nájemné o specifický nájemní příspěvek, který se vyplácí přímo pronajímateli. Pokud není výběrový soubor pro zjištěné nájemné podle výše uvedené definice dostatečně velký, je pro účely imputace možné použít zjištěné nájemné ze zařízených obydlí za předpokladu, že se takové nájemné upraví s ohledem na zařízení obydlí. Výjimečně je možné použít zvýšené nájemné z obydlí ve veřejném vlastnictví. Nemělo by se použít nízké nájemné z obydlí pronajímaných příbuzným či zaměstnancům. (Podrobnosti viz oddíly 1.2.3. a 1.4.1.).

Stratifikační metodu lze také použít pro přepočet na základní soubor u všech pronajatých obydlí. Výše popsané průměrné nájemné pro imputaci nemusí být vhodné pro některé segmenty trhu s nájemním bydlením. Kupříkladu snížené nájemné ze zařízených obydlí nebo zvýšené nájemné z obydlí ve veřejném vlastnictví nemusí odpovídat skutečně pronajímaným obydlím. Tento problém mohou vyřešit samostatná strata pro skutečně pronajímaná zařízená obydlí či pro sociální bydlení společně s odpovídajícím průměrným nájemným.

V zásadě by nájemné nemělo zahrnovat poplatky za topení, vodu, elektřinu atd. V případech, kdy toto zdroje údajů neumožňují, je nutné zajistit provázanost mezi nájemným a mezipotřebou (podrobnosti viz oddíl 2.).

Chybí-li pro některá strata obydlí obývaných vlastníky reprezentativní údaje o skutečném nájemném, je možné ve většině případů použít metody extrapolace nebo regrese.

Alternativou ke standardní stratifikační metodě, která spočívá v extrapolaci průměrného nájemného za stratum, je použití hedonických regresních metod. Takové metody stručně řečeno používají údaje z výběrového souboru o pronajímaných obydlích, aby bylo možné stanovit cenu za každou charakteristiku obydlí (velikost, lokalitu, balkon atd.). Produkce se získá vynásobením každé charakteristiky (reprezentativního výběrového souboru) bytového fondu s hedonickou cenou této charakteristiky. Díky regresním metodám je možné zohlednit rozšíření množství proměnných a tyto metody mohou být účinné zejména v případech, kdy pro některá strata chybí údaje o zjištěném nájemném.

Pochopitelně se tím nevyřeší takové extrémní případy, kdy jsou veškerá obydlí obývaná vlastníky nebo kdy chybí rozvinutý trh s nájemním bydlením. V takových případech by se jako objektivní hodnocení měla použít metoda uživatelských nákladů. Metoda uživatelských nákladů by se měla použít pouze na obydlí obývaná vlastníky.

Podrobnosti o metodě uživatelských nákladů

Metoda uživatelských nákladů by se měla použít pouze v případech, kdy není možné použít stratifikační metodu založenou na skutečném nájemném, jelikož trh s nájemním bydlením není reprezentativní.

Obvykle se za takový případ považuje situace, kdy jsou splněny obě tyto podmínky: 1. počet soukromě pronajímaných obydlí představuje méně než 10 % celkového počtu obydlí a 2. rozdíl mezi nájemným ze soukromého pronájmu a ostatním nájemným je více než trojnásobný. I když však dojde ke splnění obou podmínek, konkrétní země se přesto může rozhodnout použít stratifikační metodu, pokud jsou výsledky dostatečně kvalitní. V případech, kdy není splněna jedna či žádná z obou podmínek, by se měla použít stratifikační metoda, pokud nelze prokázat, že metoda uživatelských nákladů poskytuje srovnatelnější výsledky.

V rámci metody uživatelských nákladů odpovídá produkce služeb bydlení součtu mezipotřeby, spotřeby fixního kapitálu, ostatních daní, od nichž jsou odečteny subvence na výrobu a čistý provozní přebytek. Pokud jde o obydlí obývaná vlastníky, nezaznamenávají se náklady práce provedené vlastníky⁽¹⁾. Zkušenosti ukazují, že spotřeba fixního kapitálu a čistý provozní přebytek jsou dvě nejvýznamnější položky, z nichž každá představuje 30–40 % produkce.

Spotřeba fixního kapitálu by se měla vypočítat na základě metody trvalé inventarizace (PIM) nebo jiných uznávaných metod. Pro obytné budovy obývané vlastníky by měl být k dispozici samostatný odhad.

Čistý provozní přebytek by se měl vyčíslit použitím stálého skutečného ročního výnosu ve výši 2,5 % k čisté hodnotě bytového fondu obývaného vlastníky za běžné ceny (reprodukční náklady). Skutečný výnos ve výši 2,5 % se použije k hodnotě bytového fondu za běžné ceny proto, že navýšení běžné hodnoty obydlí se již zohlednilo metodou trvalé inventarizace. Tentýž výnos by se měl použít k hodnotě pozemku za běžné ceny, na kterém se nachází obydlí obývaná vlastníky.

Zjišťovat každoročně hodnotu pozemku za běžné ceny může být obtížné. Poměry hodnoty pozemku k hodnotě budov v různých stratech lze odvodit od analýzy skladby nákladů na nové domy a příslušné pozemky.

⁽¹⁾ Teoreticky je možné, aby vlastníci obývající svá obydlí jednotlivě či společně zaměstnávali správce domů, aniž by zapojili další statistické jednotky, jako jsou bytová družstva a společnosti zabývající se správou nemovitostí. V podobných případech je třeba do produkce podle metody uživatelských nákladů započítat příspěvek na odměny zaměstnanců.

Výbor pro HND by měl výše uvedený prvek metody uživatelských nákladů zrevidovat na základě zkušeností v členských státech do tří let ode dne přijetí tohoto nařízení Komise.

Z á s a d a 1 :

Pro výpočet produkce služeb bydlení použijí členské státy stratifikační metodu založenou na skutečném nájemném, a to buď přímou extrapolací, nebo prostřednictvím ekonometrické regrese. V případě obydlí obývaných vlastníky to znamená použít skutečné nájemné z podobných pronajímaných obydlí. V odůvodněném a výjimečném případě, kdy údaje o skutečném nájemném chybějí nebo nejsou statisticky věrohodné, lze použít jiné objektivní metody, jako je například metoda uživatelských nákladů. Při použití metody uživatelských nákladů se žádné další odůvodnění k výpočtu produkce obydlí obývaných vlastníkem nepožaduje, pokud jsou splněny obě tyto podmínky: soukromě pronajímaná obydlí představují méně než 10 % bytového fondu a rozdíl mezi nájemným ze soukromého pronájmu a ostatním nájemným je více než trojnásobný.

1.2. Stratifikace bytového fondu

1.2.1. Faktory ovlivňující výši nájemného

První soubor proměnných určujících výši nájemného se týká charakteristik obydlí a budovy. Důležitá je především velikost obydlí, a to jak z hlediska plochy, tak počtu místností. Čím větší obydlí, tím vyšší bude nájemné. Nájemné na metr čtvereční má však tendenci klesat s narůstající velikostí obydlí. Pro některé kategorie obydlí (např. byty v hlavních městech) však může mezi cenou za metr čtvereční a velikostí obydlí existovat vztah odpovídající křivce ve tvaru U. Dalším významným faktorem je vybavení obydlí. Vybavení může zahrnovat takové proměnné, jako je přítomnost koupelny, balkonu/terasy, speciálních podlahových krytin či obložení stěn, krbu, ústředního topení, klimatizace, speciálního zasklení a jiných protihlukových nebo tepelně izolačních opatření. Důležité je také uspořádání obydlí. Pokud jde o budovu, mohou mít určitý vliv některá zařízení jako například garáž, výtah, plavecký bazén, (střešní) zahrada nebo umístění obydlí v budově. Nájemné může také ovlivnit druh budovy (samostatně stojící dům, polovina dvojdomku, byt), architektura, stáří nebo počet obydlí v budově.

Druhý soubor proměnných se týká charakteristik okolního prostředí. Známým faktorem je rozdíl v nájemném ze srovnatelných obydlí ve městě a ve vzdálené lokalitě. Ani faktory jako vzdálenost do hospodářského centra nebo tvar krajiny (rovinná či hornatá) nemusí být zanedbatelné. Na skutečné nájemné mají navíc vliv faktory týkající se okolí jako výhled, obklopující zeleň, dopravní obslužnost, obchody a školy nebo pověst a bezpečnost dané oblasti.

Další soubor proměnných lze charakterizovat jako sociálně-ekonomické faktory. Ve většině zemí je například nájemné ovlivněno nařízeními vládních institucí, která se týkají regulace nebo dotování nájemného. Nájemné může být dále ovlivněno stářím dohody o pronájmu, typem smlouvy (dočasná, trvalá), počtem osob v obydlí (počtem osob sdílejících obydlí), typem vlastnictví (státní, družstevní, soukromé, podnikové) nebo politikou, kterou pronajímatel v oblasti nájemného uplatňuje.

Je zřejmé, že nájemné může ovlivnit několik dalších proměnných. Sběr všech výše uvedených informací by si však mohl vyžádat nadměrně obsáhlé dotazníky. Pro účely stratifikace lze proto uvažovat o použití kapitálových hodnot. Odůvodnění použití kapitálové hodnoty obydlí spočívá v tom, že tato hodnota odráží všechny důležité charakteristiky obydlí. Kapitálovou hodnotu lze tudíž považovat za implicitní faktor stratifikace. Používání poměru kapitálové hodnoty ke skutečnému nájemnému lze pokládat za schůdnou metodu, zejména v zemích, v nichž pronajímaná obydlí představují méně významnou část bytového fondu. Je-li tento poměr stálý, umožnila by tato metoda určit výši nájemného u obydlí, která se vyskytují pouze v sektoru obydlí obývaných vlastníky. Kromě toho kapitálové hodnoty nevyklučují používání „fyzických“ kritérií stratifikace – lze je kombinovat. Za takové situace se předpokládá, že kapitálové hodnoty odrážejí chybějící „fyzická“ kritéria stratifikace. V každém případě se kapitálové hodnoty pro výpočet nájemného musí zakládat na objektivním hodnocení za poslední referenční rok.

V praxi se stratifikace v jednotlivých členských státech liší, a to jak počtem strat, tak přesnými kritérii pro jejich vymezení. Na první pohled by to snad mohlo být důvodem k jistým obavám, ale je třeba zdůraznit, že určitá základní kritéria jako velikost a (zeměpisná) poloha obydlí se používají téměř všude. Vhodnost jiných charakteristických rysů bude navíc v jednotlivých zemích různá a nejlepší možnost určit významná kritéria mají samotné členské státy.

Z á s a d a 2 :

Pro účely stratifikace použijí členské státy významné charakteristické rysy obydlí. Ty se mohou týkat charakteristik obydlí a budovy, charakteristik obydlí souvisejících s okolním prostředím nebo sociálně-ekonomických činitelů. Kromě toho jsou pro účely stratifikace přijatelné aktuální kapitálové hodnoty, jsou-li založeny na objektivním zhodnocení.

1.2.2. Výběr kritérií stratifikace

Vzhledem k nejrůznějším charakteristikám, které ovlivňují nájemné za bydlení, je prvním úkolem prozkoumat ty proměnné, které mají významný vliv. Jeden ze způsobů, jak významné proměnné zjistit, je provést tabelární analýzu dostupných statistických informací. Pro získání objektivního odhadu by zřejmě bylo užitečné znát rozptyl nájemného v rámci strata. Vytvořil by se tak podnět pro případná zlepšení stratifikace volbou strat takovým způsobem, aby se rozptyl v rámci strata co nejvíce zmenšil. Doporučuje se tedy rozptyl za stratum počítat alespoň v případech, kdy stratifikace ovlivňuje výši skutečného i imputovaného nájemného.

Moderní statistické metody, jako je například (vícenásobná) regresní analýza, nabízejí propracovanější přístup. Taková metoda umožňuje zhodnotit vliv jednotlivých proměnných, aby bylo možné přiřadit odchylky nájemného k určitým charakteristikám. Stručně řečeno vypovídací schopnost určité proměnné lze kvantifikovat pomocí korelačního koeficientu. Jejím vedlejším produktem je seřazení charakteristik podle významu, což pomáhá stanovit případy, kdy by stratifikace měla být podrobnější. Kombinace nejdůležitějších proměnných za pomoci vícenásobných regresních metod ukazuje jejich celkovou vypovídací schopnost. Použití moderních statistických metod pro výběr důležitých proměnných se považuje za účinný způsob stratifikace bytového fondu. Kromě toho lze regresní analýzu použít přímo k odhadu nájemného, např. ve formě hedonických modelů. Tato metoda je rovněž užitečným nástrojem pro odhad průměrného nájemného pro strata, pro která neexistují v sektoru nájemního bydlení žádné odpovídající informace (prázdna strata).

Další výhodou výběru kritérií stratifikace na základě moderní statistické metody je, že díky ní není nutné předepisovat všem zemím jednotná kritéria. Pro získání srovnatelného výsledku postačí seřadit nejdůležitější kritéria v každé zemi a stanovit požadovanou celkovou úroveň vypovídací schopnosti. Je zřejmé, že tato regresní analýza do velké míry závisí na dostupných statistických informacích. Avšak i za podmínek, kdy jsou statistické informace méně dostupné, by toto mohlo být podnětem pro budoucí zlepšení.

Vzhledem k tomu, že informace o jednotlivých proměnných ovlivňujících nájemné závisí především na rozvoji základních statistických údajů, může být v současné době použití moderních statistických metod omezené. Doporučuje se proto nějaká standardní metoda, tj. aby členské státy použily všechna významná kritéria odvozená z tabelární analýzy. Minimálním požadavkem pro stratifikaci bytového fondu je použití velikosti, umístění a alespoň jednoho dalšího významného charakteristického rysy obydlí. Výsledkem této stratifikace by mělo být alespoň 30 buněk. Rozdělení bytového fondu musí být smysluplné a reprezentativní pro celý bytový fond. K určení důležité vypovídací proměnné (proměnných) pro výběr strat lze použít nějakou moderní statistickou metodu.

V praxi však členský stát může dát přednost použití méně proměnných nebo jiných proměnných, než předepisuje standardní metoda. To je přijatelné, pokud (vícenásobná) regresní analýza vykazuje přijatelnou úroveň vypovídací schopnosti. Pro zaručení srovnatelných výsledků se jako mezní hodnota doporučuje korelační koeficient alespoň ve výši 70 %. Tato mezní hodnota by byla přijatelná v kontextu velkého výběrového souboru, po vyloučení nulového a levného nájemného a také extrémních hodnot.

Z á s a d a 3 :

Pro odvození významných kritérií stratifikace použijí členské státy tabelární analýzy nebo statistické metody. Minimálním požadavkem je použití velikosti, umístění a alespoň jednoho dalšího významného charakteristického rysy obydlí. Je třeba vytvořit alespoň 30 buněk a rozlišovat alespoň tři velikostní třídy a dva druhy umístění. Použití méně proměnných nebo jiných proměnných je přijatelné, jestliže se předem prokázalo, že (vícenásobný) korelační koeficient dosahuje 70 %.

1.2.3. Skutečné a imputované nájemné

Imputované nájemné se určuje na základě zjištěného skutečného nájemného. Pro účely imputace se nájemným rozumí cena, která se platí za právo používat nezařízené bydlení. Aby se splnily požadavky této definice, bude možná nutné zjištěné nájemné upravit.

Poplatky za topení, vodu, elektřinu atd. by se do nájemného neměly zahrnovat, i když v praxi bývá někdy obtížné je oddělit. V souladu s pravidly oceňování uvedenými v systému ESA by produkce služeb bydlení měla být v základních cenách.

Pokud jde o zjištěné nájemné, mohou hrát důležitou úlohu určité veřejné podpory. Například konkrétní domácnost jako spotřebitel má nárok na určitý transfer od vládních institucí, např. příspěvek na bydlení, který se však z administrativních důvodů vyplácí přímo pronajímateli. Údaj o zjištěném nájemném se pak může lišit podle toho, kdo je zdrojem informací. Je-li zdrojem informací nájemník, bude zřejmě nutné upravit zjištěné nájemné zpětným připočtením veškerých zvláštních příspěvků na nájemné.

Pro používání skutečného nájemného pro účely imputace je navíc nutné objasnit několik základních otázek, které mají vliv na harmonizaci údajů. První bod se týká otázky, zda by se pro imputaci měly používat údaje o veškerém skutečném nájemném, nebo jen údaje z nových smluv. Podle účelu lze předložit různé teoretické argumenty na podporu skutečného nájemného placeného na základě nových smluv, smluv uzavřených během roku výstavby nebo „průměrných“ smluv. Při uplatnění zmíněného obecného pravidla, tj. použití nájemného z podobných obydlí, je patrně nepřijatelné omezovat základ imputace na nájemné podle nových smluv. Vzhledem k tomu, že se pro sektor nájemního bydlení používá „průměrné“ nájemné, mělo by totéž platit pro obydlí obývaná vlastníky. Jiné řešení by navíc při použití stratifikační metody pravděpodobně vedlo v mnoha zemích k velkým potížím. Stručně lze uzavřít, že pro výpočet imputovaného nájemného by se mělo použít průměrné skutečné nájemné určené na základě všech smluv. Nájemné na soukromém trhu, jehož výše je v důsledku regulace se strany vlády nízká, by se tudíž při výpočtu průměrného nájemného mělo rovněž zahrnout.

Druhá otázka se týká problému, zda lze pro účely imputace použít nájemné z obydlí ve veřejném vlastnictví. Vzhledem k tomu, že obydlí obývaná vlastníky jsou většinou v soukromém vlastnictví, mělo by se pro účely imputace používat v zásadě pouze skutečné nájemné ze soukromého sektoru. Není-li však pro vytvoření dostatečného základu pro imputaci k dispozici dostatek údajů o skutečném nájemném z obydlí v soukromém vlastnictví, lze výjimečně použít nájemné z obydlí ve veřejném vlastnictví za předpokladu, že je náležitě zvýšeno tak, aby nahrazovalo nájemné na soukromém trhu.

Další otázka se týká použití nájemného ze zařízení obydlí za účelem rozšíření základu pro imputované nájemné. Základem imputace hodnoty nájemného z obydlí obývaných vlastníky je v zásadě nájemné z nezařízených obydlí. Proto nelze nájemné ze zařízení obydlí použít přímo. Aby se při imputaci nepoužily nesprávné hodnoty nájemného, je nutné z nájemného odečíst platby za užívání nábytku.

Z á s a d a 4 :

Pro účely imputace se nájemným rozumí nájemné, které se platí za právo používat nezařízené obydlí. Je-li zdrojem informací nájemník, může být proto nutné zjištěné nájemné upravit zpětným připočtením veškerých zvláštních příspěvků na nájemné, které se z administrativních důvodů vyplácí přímo pronajímateli. Pro výpočet imputovaného nájemného se používá skutečné nájemné ze všech smluv, které se týkají nezařízených obydlí v soukromém vlastnictví. V případě potřeby vyplývající ze statistických důvodů lze výjimečně použít nájemné z obydlí ve veřejném vlastnictví, a to za předpokladu, že je náležitě zvýšeno tak, aby nahrazovalo nájemné na soukromém trhu. Podobně lze do základu pro imputaci zahrnout nájemné ze zařízení obydlí, a to po odečtení rozdílu v nájemném mezi zařízeními a nezařízenými obydlími.

1.3. Zdroje pro odhad za základní rok a metody extrapolace

1.3.1. Bytový fond

Základním prvkem výpočtu podle stratifikační metody jsou informace o bytovém fondu, které slouží jako referenční soubor pro extrapolační postupy. Bytový fond se obecně skládá ze všech budov nebo jejich částí, které se používají jako obydlí. Podrobnější informace jsou uvedeny v oddílu o zvláštních problémech. Mezi hlavní informační zdroje používané ke stanovení bytového fondu patří sčítání domů a bytů, správní registry budov nebo sčítání obyvatel. Údaj za základní rok se poté aktualizuje pro získání odhadu za běžný rok.

Pokud jde o bytový fond za základní rok, zdá se, že sčítání domů a bytů jsou nejuplněnější a nejméně problematická, zejména pokud se provádějí společně se sčítáním obyvatel. Správní registry budov do značné míry závisí na právních postupech, což může vést k nejistotě ohledně toho, zda jsou například přístavby, modernizace, přestavby a demolice náležitě zaznamenány. Použití informací poskytnutých domácnostmi při sčítání obyvatel jako základ pro bytový fond může způsobit problémy, protože výsledky sčítání mají tendenci podceňovat rekreační objekty, které nejsou v době sčítání obývány.

Z á s a d a 5 :

Pro sestavení bytového fondu za základní rok použijí členské státy jako výchozí základ sčítání domů a bytů nebo sčítání obyvatel nebo správní registr budov. Jelikož sčítání domů a bytů obvykle poskytuje nejvyšší stupeň úplnosti, vyžaduje použití správních registrů budov a sčítání obyvatel intenzivní a důkladné kontroly, aby se zajistila úplnost výsledků.

1.3.2. Skutečné nájemné

Druhý základní prvek pro výpočet produkce služeb bydlení podle stratifikační metody se týká skutečného nájemného, které se platí v sektoru nájemního bydlení. Údaje o skutečném nájemném v základním roce lze odvodit ze sčítání (např. ze sčítání obyvatel) nebo z výběrového šetření, jako je šetření rodinných účtů nebo specifické zjišťování o nájemném. V prvním případě se skutečné nájemné udává pravděpodobně jako celek a výpočty mají vliv pouze na výši imputovaného nájemného. V případě výběrových šetření ovlivňují výpočty výši skutečného i imputovaného nájemného. Je zřejmé, že sčítání poskytuje široký základ pro spolehlivé informace. Šetření rodinných účtů jsou však obvykle také pokládána za poměrně spolehlivá, zejména pokud jde o základní zboží. Obecným problémem tohoto druhu zjišťování je však diferencované odmítnutí odpovědí. Pokud se bydlení pokládá spíše za přepych než za základní položku, má tento problém nežádoucí dopad na výsledky výpočtu a měl by se kompenzovat. Další problém s šetřením rodinných účtů se přinejmenším v některých zemích týká malé velikosti výběrového souboru, která může omezit možnost stratifikace nájemného. V každém případě by se měly co nejvíce využívat další dostupné zdroje. Může tomu tak být například v zemích, ve kterých je velký podíl bytového fondu pod veřejnou kontrolou a v nichž organizace hospodařící s byty musí předkládat účty. Jako průběžný úkol vedoucí ke zlepšení výsledků by se také měla zkoumat možnost použití alternativních zdrojů, jako například specializovaných zjišťování o nájemném.

Z á s a d a 6 :

Pro odvození skutečného nájemného za stratum využívají členské státy nejširší a nejspolehlivější zdroje, jako například sčítání obyvatel nebo šetření o domácnostech. Pro zlepšení spolehlivosti, úplnosti, a zejména pro zlepšení stratifikace by se měly vyhodnocovat alternativní zdroje.

1.3.3. Extrapolace výsledků za základní rok

Jen málo členských států má každoročně nejnovější informace potřebné k provedení celkového přepočtu produkce pro obydlí obývaná vlastníky. Ve většině zemí se výsledky za daný rok berou jako výchozí základ, a následně se aktualizují, aby se pomocí ukazatelů získal odhad za běžný rok. Aktualizaci lze provést použitím kombinovaného ukazatele na (celkovou) produkci za základní rok nebo samostatnou extrapolací bytového fondu a nájemného za stratum. Obecně lze sice očekávat podobné výsledky, ale strukturální posuny, například ve vztahu mezi pronajatými obydlími a obydlími obývanými vlastníky, mohou způsobit rozdíly. Zvláště provedení výpočtu by navíc umožnil kontroly věrohodnosti.

Pokud jde o používané ukazatele, kvantitativní index se většinou odvozuje z produkce odvětví stavebnictví. Cenový ukazatel se na druhé straně často zakládá na cenovém indexu zaplaceného nájemného z indexu spotřebitelských cen. To může vést ke zkreslení v případech, kdy například v důsledku regulace nájemného ze strany vlády neexistuje oprávněný předpoklad, že imputované nájemné sleduje pohyb nájemného celkem. Pro extrapolaci imputovaného nájemného se tudíž podobně jako v základním roce zdá vhodnější používat cenový index, v němž se promítá pohyb soukromě pronajímaných obydlí. Dále je třeba věnovat pozornost skutečnosti, že cenové indexy nebudou zpravidla zahrnovat zvýšení cen dané změnami kvality. Cenové indexy se proto musí doplňovat ukazatelem kvality, který v sobě odráží modernizaci.

V neposlední řadě se zdá být užitečné minimalizovat dopad strukturních změn na výsledky tím, že se omezí období extrapolace. Po zvážení periodicity příslušných základních statistických údajů se zdá být v tomto ohledu vhodné provádět srovnávání v rámci bytového fondu každých 10 let, tj. v obvyklém odstupu pro sčítání obyvatel. Kromě toho by se alespoň jednou za pět let, což je obvyklá periodičita pro šetření rodinných účtů, mělo provést srovnání cenové složky (nájemného za stratum).

Z á s a d a 7 :

Jestliže není možné provádět nové odhady produkce služeb bydlení každý rok, mohou členské státy extrapolovat údaj pro daný základní rok pomocí vhodných kvantitativních, cenových a kvalitativních ukazatelů. Extrapolace bytového fondu a průměrného nájemného se provádí odděleně pro každé stratum. Extrapolací postup rozlišuje mezi výpočtem skutečného a imputovaného nájemného. Je-li to nutné, počet strat použitých pro extrapolaci může být nižší než počet použitý pro výpočet základního roku. Pro extrapolaci imputovaného nájemného z obydlí obývaných vlastníky se obecně používá cenový index, ve kterém se promítá soukromé nájemné. V žádném případě by interval pro srovnávání v rámci bytového fondu neměl být delší než 10 let a interval pro srovnávání týkající se cen by neměl být delší než pět let, nebo by se obdobné kvality mělo dosáhnout jinými vhodnými metodami.

1.4. Zvláštní problémy

1.4.1. Obydlí bez nájemného a levná obydlí

Při sběru údajů o skutečném nájemném se někdy zjistí nulové nebo velmi nízké hodnoty. V případě obydlí bez nájemného to vede ke zvláštní situaci, kdy se služba bydlení skutečně poskytuje, ale bez (viditelné) platby. V takových případech je zřejmě vhodné situaci vyřešit úpravou zjištěného nulového skutečného nájemného. Obdobně by zřejmě bylo možné přistupovat k levným obydlím.

Zjištění obydlí bez nájemného nebo levných obydlí má i jiné důvody než zásahy ze strany vládních institucí. Jako jeden příklad může sloužit zaměstnanec, který obývá podnikový byt (byt ve vlastnictví zaměstnavatele) a platí snížené nájemné nebo neplatí žádné. To se může týkat nejrůznějších druhů zaměstnanců, včetně správců domů nebo hlídačů. Zde je třeba skutečné nájemné upravit a s rozdílem mezi skutečným a srovnatelným nájemným zacházet jako s naturálními odměnami (viz ESA 95, odstavce 4.04. až 4.06.). Další možností je, že se obydlí pronajímají za nulové nebo velmi nízké nájemné příbuzným nebo přátelům. Zde lze úpravu provést prostým přeřazením těchto obydlí ze sektoru nájemního bydlení do sektoru obydlí obývaných vlastníky. Podobná úprava je zřejmě vhodná, pokud nájemníci platí paušální platby, tj. platí-li nájemník zálohy na nájemné na dobu delší, než je obvyklé.

Z á s a d a 8 :

Skutečné nájemné zjištěné u obydlí bez nájemného a levných obydlí je třeba upravit tak, aby zahrnovalo úplnou službu bydlení. Pro výpočet imputovaného nájemného nelze bez úpravy použít ani nulové, ani levné nájemné.

1.4.2. Rekreační obydlí

Rekreační obydlí zahrnují všechny druhy obydlí pro trávení volného času, jako je například víkendový domek poblíž místa bydliště, který se krátkodobě používá mnohokrát v roce, nebo rekreační objekt ve vzdálenějším místě používaný dlouhodobě jen několikrát v roce. Na první pohled se zdá, že případ pronajímaného rekreačního obydlí nepředstavuje žádný problém, protože se za měřítko produkce bere skutečné placené nájemné. Jestliže se však vychází z údajů o skutečném nájemném za měsíc, může extrapolace na roční celkovou částku vést k nadhodnocení, pokud se do ní nezahrne žádná doplňková informace o průměrné době strávené v daném obydlí.

Pro výpočet imputovaného nájemného z rekreačních obydlí obývaných vlastníky je nejlogičtější metodou rozdělit tyto nemovitosti do strát a použít odpovídající průměrné roční nájemné za skutečně pronajaté podobné ubytování. Roční nájemné v sobě implicitně promítá průměrnou dobu obývání. V případě obtíží je možné uplatnit nějakou náhradní metodu, tj. sbírat informace o rekreačních obydlích spadajících do jednoho strata a použít průměrné roční nájemné ze skutečně pronajatých rekreačních obydlí na rekreační obydlí obývaná vlastníky. Za třetí, pokud rekreační obydlí představují jen velmi malou část bytového fondu nebo pokud je nelze oddělit od ostatních obydlí, je přijatelné použít plné roční nájemné z běžných obydlí, která jsou ve stejném stratu co do umístění. Tyto postupy se zdají být rozumné i pro rekreační objekty, vezme-li se v úvahu, že jsou vždy k dispozici vlastníkovi a budou je také zdarma používat jeho přátelé či příbuzní.

Z á s a d a 9 :

Mezi rekreační obydlí patří nejrůznější druhy obydlí určených k trávení volného času, jako jsou víkendové domky poblíž místa bydliště nebo rekreační objekty, které se nacházejí ve větších vzdálenostech. Pro odhad produkce rekreačních obydlí se přednostně používá roční průměrné nájemné z podobných objektů. Roční nájemné v sobě implicitně promítá průměrnou dobu obývání. Přestože by zřejmě stratifikace byla žádoucí, lze rekreační obydlí seskupit do jediného strata. Představují-li rekreační obydlí jen velmi malou část bytového fondu, je možné použít plné roční nájemné z obyčejných obydlí, která jsou ve stejném stratu co do umístění. V odůvodněných výjimečných případech, kdy pro určitá strata rekreačních obydlí chybí údaje o skutečném nájemném nebo jsou tyto údaje statisticky nespolehlivé, je možné použít jiné objektivní metody, jako je například metoda uživatelských nákladů.

1.4.3. Ubytování v dočasně sdílené nemovitosti (time-sharing)

V případě dočasného sdílení nemovitosti prodává realitní agent právo každoročně pobývat po pevně stanovenou dobu v určitém obydlí nacházejícím se v turistické oblasti a zabezpečuje správu této nemovitosti. Právo pobytu je zaručeno osvědčením, které se vydává po první platbě. S osvědčením lze obchodovat za běžné ceny. Po první platbě následují pravidelné platby, které kryjí správní náklady.

Z uvedeného popisu vyplývá, že s první platbou je třeba zacházet jako s investicí, neboť vydané osvědčení se podobá akci. To podporuje i skutečnost, že podle zákona alespoň jednoho členského státu nabývá kupující práva k nemovitosti. Zdálo by se tudíž vhodné zahrnout počáteční platbu v národních účtech do nehmotných aktiv. Dále by se zdálo logické pokládat službu ubytování bez nájemného za naturální dividendu placenou realitním agentem.

Základní problém spočívá v tom, že služba je ve skutečnosti poskytovaná v rámci dočasně sdíleného ubytování, které se nezahrnuje do produkce hospodářství. Tento stav je logicky nutné upravit. V prvé řadě z návrhu přijmout pravidelnou platbu za náhradní proměnnou implicitně vyplývá, že se neprovádí žádná úprava služby ubytování, neboť tato pravidelná platba pokrývá jinou službu, a sice náklady na správu. Další teoretickou možností by bylo považovat první platbu za předplacení poskytnuté služby a rozdělit ji na příslušná období obývání objektu. Kromě statistických problémů spojených se zavedením tohoto modelu do praxe zde zřejmě existuje právní rozpor, neboť implicitní výklad je nákup služby a nikoli pořízení aktiva.

Další možnost spočívá v odvození náhradní proměnné z ročního skutečného nájemného z podobných ubytovacích zařízení (která neposkytují stravování). Toto řešení podporuje skutečnost, že ubytování v dočasně sdílené nemovitosti se poskytuje v turistických oblastech a vyskytuje se vedle skutečně pronajímaných rekreačních bytů. V případě potíží lze pro dočasně sdílené nemovitosti také přijmout zmíněné dvě další metody navržené pro rekreační bydlení. Imputované nájemné by se mělo uvádět na základě čisté hodnoty, aby nedocházelo k dvojímu zápočtu poplatků zahrnutých v pravidelné platbě.

Z á s a d a 1 0 :

Pro ubytování v dočasně sdílené nemovitosti (time-sharing) se používají stejné postupy jako pro rekreační bydlení.

1.4.4. Podnájemníci

Ve většině zemí bydlí velké množství studentů v podnájmu. V podnájmu bydlí také často i jiní mladí lidé nebo osoby, jež kvůli svému zaměstnání žijí mimo domov. Je-li daný pokoj součástí pronajímaného obydlí, tj. je-li pronajat podnájemníkovi, nevytvářejí zpravidla větší obtíže. Nájemné za takový pronajatý pokoj lze považovat za příspěvek ke skutečnému hlavnímu nájemnému, tj. za transfer mezi domácnostmi. Pokud je však pronajatý pokoj součástí obydlí obývaného vlastníkem, zahrnutí nájemného placeného podnájemníkem i imputovaného nájemného v celém rozsahu by představovalo dvojí zápočet. Pravděpodobně správným řešením by bylo vzít skutečné nájemné placené podnájemníkem jako procentuální podíl části obydlí, kterou podnájemník obývá, a imputovat nájemné za zbylou část obydlí. V praxi však může být obtížné toto řešení uskutečnit. Místo toho by bylo možné pokládat nájemné za transfer, který představuje sdílení výdajů z obydlí. Podobalo by se to prvnímu případu v tom, že skutečné nájemné za pokoj pronajatý podnájemníkovi se považuje za příspěvek k imputovanému hlavnímu nájemnému. V důsledku tohoto přístupu bude nutné provést úpravu, pokud bude sektor domácností členěn podle skupin.

Další otázkou je, jak přistupovat k pronajímání různých pokojů podnájemníkům. Zde se doporučuje používat pojem podnájemník pouze pokud samotný vlastník nebo hlavní nájemník dané obydlí také nadále obývá. V ostatních případech by se pronajímání podnájemníkům mělo považovat za oddělenou hospodářskou činnost (služba bydlení nebo penzion).

Z á s a d a 1 1 :

Nájemné placené za pronajaté místnosti obydlí se považuje za příspěvek k hlavnímu nájemnému, pokud vlastník nebo hlavní nájemník dané obydlí také nadále obývá.

1.4.5. Prázdná obydlí

Za prvé, pronajaté obydlí se vždy považuje za obydlené, i když se nájemník rozhodne žít jinde. Za druhé, v souladu s obecným řešením přijatým pro rekreační bydlení a ubytování v dočasně sdílené nemovitosti (time-sharing) v sobě roční nájemné implicitně promítá průměrnou dobu obývání. Problém prázdných obydlí se tudíž omezuje na nepronajatá obydlí, která vlastník nepoužívá, tj. která jsou na prodej nebo k pronájmu. V takových případech se neposkytuje žádná služba bydlení a mělo by se použít nulové nájemné.

Informace nezbytné k posouzení, zda je nepronajatá nemovitost prázdná či nikoli, lze získat od vlastníka nebo od sousedů. Nejsou-li tyto informace k dispozici, lze použít přítomnost nábytku na důkaz toho, že je nemovitost obývána. Na druhou stranu lze nezařízená obydlí považovat za prázdná, neboť si lze jen těžko představit, že by se zde poskytovala služba bydlení. Prázdná obydlí by měla také zahrnovat obydlí, která jsou odejmuta neplatičům nebo která jsou krátkodobě prázdná, protože realitní agentura nedokáže okamžitě najít nového nájemníka. Hraničním případem je prázdné obydlí, které je zcela zařízeno a může být vlastníkem ihned použito. Zde by se dalo namítnout, že pokud toto obydlí není vlastníkem skutečně obýváno, nedochází k poskytování služby bydlení. Avšak jelikož je tento případ srovnatelný s případem pronajatého, ale prázdného obydlí, mělo by se zřejmě nájemné započítat. Zařízená obydlí obývaná vlastníky jsou tudíž obecně pokládána za obývaná.

Prázdné obydlí může přesto vyvolávat náklady, jakou jsou běžné výdaje na údržbu, elektřinu, pojistné, daně atd. Ty by se měly zahrnovat do mezispotřeby, ostatních daní z výroby atd. Stejně jako v případě podniku, který neposkytuje žádné služby, to může vést k záporné přidané hodnotě.

Z á s a d a 1 2 :

U nepronajatého obydlí, které je na prodej nebo k pronajmutí, se započítává nulové nájemné. Se zařízeným obydlím obývaným vlastníkem se obecně nakládá jako s obývaným obydlím.

1.4.6. Garáže

Jelikož garáže jsou součástí tvorby hrubého fixního kapitálu, je vhodné do produkce hospodářství zahrnout nejen službu pronajatých garáží, ale také započítat imputovanou produkci za garáže používané jejich vlastníky. V obou případech představují garáže prvek komfortu obydlí jako každé jiné zařízení. Totéž by mělo platit i pro přístřešky pro automobily a parkovací stání, neboť plní stejnou funkci.

V odstavci 3.64. ESA 95 se stanoví, že „Za garáže umístěné odděleně od domu, které vlastník používá pro účely konečné spotřeby ve spojení s užíváním obydlí, by se měla provádět podobná imputace. Za garáže, které jejich soukromý vlastník používá pouze za účelem parkování poblíž svého pracoviště, se imputace neprovádí.“

Garáž má obvykle větší množství obydlí obývaných vlastníky než obydlí pronajatých. Nejlepší způsob, jak tento rozdíl ve struktuře náležitě zachytit, je použít přítomnost garáže jako kritérium stratifikace.

Z á s a d a 1 3 :

Garáže a parkovací stání využívaná pro účely konečné spotřeby poskytují služby, které se zahrnují do služeb bydlení.

2. MEZISPOTŘEBA

Mezispotřeba musí být v souladu s produkcí. V souladu s klasifikací individuální spotřeby podle účelu (COICOP) by se poplatky za topení, vodu, elektřinu atd. a větší část údržby a oprav souvisejících s bydlením měly zaznamenávat zvlášť a neměly by se tedy zahrnovat do produkce služeb bydlení.

V praxi je však někdy nutné různé poplatky i údržbu a opravy pokládat za součást služby pronájmu, protože je nelze oddělit. Nemělo by to mít vliv na úroveň HND, pokud se poplatky zahrnou důsledně jak do mezispotřeby, tak do produkce.

Pokud jde o opravy a údržbu, měly by se rozlišovat tři kategorie. Za prvé se zlepšení vložená do používaných dlouhodobých aktiv, která převyšují požadavky na běžnou údržbu a opravy, zahrnují do tvorby hrubého fixního kapitálu (ESA 95 odstavec 3.107.).

Za druhé se výdaje na běžnou údržbu a opravy, které bydlící vlastníci vynaloží na malování, údržbu a opravu obydlí, jež nejsou obvykle prováděny nájemníky, považují za mezispotřebu produkce bydlení (ESA 95 odstavec 3.77.).

Úklid, malování a údržba obydlí, pokud tyto činnosti běžně provádějí i nájemníci, se vylučují z produkce (ESA 95 odstavec 3.09.). Výdaje související s těmito činnostmi by se měly zaznamenávat přímo jako konečná spotřeba domácností. V odstavci 3.76. se v ESA 95 uvádí, že výdaje na konečnou spotřebu domácností zahrnují materiál pro malé opravy a vnitřní vymalování obydlí, které zpravidla provádějí jak nájemníci, tak i vlastníci.

Znamená to, že v případě obydlí obývaných vlastníky by mezispotřeba měla krýt stejné druhy běžné údržby a oprav, které by za mezispotřebu běžně považoval pronajímatel u podobných pronajímaných obydlí. Výdaje na takové opravy a údržbu, které běžně provádějí nájemníci spíše než pronajímatelé, by se měly považovat za výdaje konečné spotřeby domácností jak u nájemníků, tak u vlastníků obývajících svá obydlí.

Mezispotřeba běžné údržby a oprav související s obydlími obývanými vlastníky lze odvodit od přímých zdrojů statistických informací, jako jsou například šetření rodinných účtů. Pokud se poměr mezispotřeby k produkci obydlí obývaných vlastníky značně liší od poměru pro sektor nájemního bydlení, mělo by se prošetřit, proč tomu tak je. Je-li tento rozdíl způsoben rozdíly v kvalitě, kupříkladu jinou úroveň běžné údržby pro jinak podobná obydlí, mělo by se náležitě upravit imputované nájemné.

Mezispotřeba by měla zahrnovat nepřímě měřené finanční zprostředkovatelské služby (FISIM) v souladu s nařízením Rady (ES) č. 448/98⁽¹⁾. Patří sem mezispotřeba domácností v jejich postavení vlastníků obydlí v souvislosti s půjčkami na bydlení.

Jak již bylo uvedeno v oddílu 1.4.5., prázdná obydlí mohou způsobovat mezispotřebu. Obecně je kladen důraz na to, že je třeba zamezit dvojímu zápočtu mezispotřeby v případě obydlí ve vlastnictví zaměstnavatele.

Z á s a d a 1 4 :

Mezispotřeba se stanoví v souladu s definicí produkce služeb bydlení. Obecně by obě položky neměly zahrnovat poplatky za topení, vodu, elektřinu, atd. Dává-li se z praktických důvodů přednost jinému přístupu, lze to přijmout, pokud to nebude mít vliv na úroveň HDP a HND.

3. TRANSAKCE SE ZBYTKEM SVĚTA

Podle ESA 95 (odstavce 1.30. a 2.15.) se nerezidentské jednotky považují za fiktivní rezidentské jednotky v postavení vlastníků půdy nebo budov na ekonomickém území země, ale pouze pokud jde o transakce týkající se půdy nebo budov.

To znamená, že se služba poskytovaná v souvislosti s obydlím, které vlastní nerezident, zahrnuje do produkce hospodářství v místě, ve kterém se obydlí nachází. V případě nerezidentských vlastníků, kteří obývají své obydlí, se zaznamenaný vývoz služeb bydlení a odpovídající čistý provozní přebytek se zaznamenává jako prvotní důchod placený do zahraničí (ESA 95 odstavce 3.142. a 4.60.).

Pokud jde o rezidenty vlastníky obydlí v zahraničí, stanoví odstavec 3.64. ESA 95, že „hodnota nájemného za obydlí, které mají jejich vlastníci v zahraničí, např. rekreačních domů, by neměla být zachycována jako součást tuzemské produkce, nýbrž jako dovoz služeb a odpovídající čistý provozní přebytek jako prvotní důchod získaný ze zbytku světa“.

Pokud se majetek ve vlastnictví nerezidenta ve skutečnosti pronajímá rezidentovi, obecně nevzniká mnoho problémů, protože se zjišťuje a v platební bilanci zachycuje peněžní tok. Obydlí vlastněná a obývaná zahraničními rezidenty by měla být oddělena. Uvedení národnosti bydliště vlastníka není pro oddělení rezidentů od nerezidentů dostačující. Rekreační obydlí ve vlastnictví zahraničních rezidentů budou pravděpodobně nejdůležitější a bylo by užitečné dosáhnout mezi dotčenými členskými státy shody ohledně počtu vlastníků nerezidentů. O nerezidentských vlastních, kteří obývají svá obydlí, je však obecně nedostatek informací. Informací o rezidentech, kteří vlastní rekreační obydlí v zahraničí, je ještě méně. Aby se zabránilo nedůslednosti, měl by členský stát, který odečítá prvotní důchody z obydlí obývaných nerezidentskými vlastníky, zároveň přičítat prvotní důchody z obydlí v zahraničí, jež vlastní a obývají rezidenti.

Zvláštní otázkou v tomto ohledu jsou dočasně sdílené nemovitosti. Protože ve stejném účetním období mohou takovou nemovitost obývat rezidenti několika zemí, přímé přiřazení k zemi původu se zdá téměř nemožné. Srovnatelné výsledky lze získat pomocí nějaké schůdnější metody. V první řadě se (imputovaná) přidaná hodnota vytvořená ubytováním v dočasně sdílené nemovitosti přiřazuje k zemi původu společnosti, která sdílenou nemovitost vlastní. Následně může být tato společnost požádána, aby poskytla informace o zemích původu vlastníků, kteří nemovitost dočasně sdílejí, což může sloužit jako rozdělovací klíč.

Z á s a d a 1 5 :

Podle ESA 95 přispívají všechna obydlí na ekonomickém území členského státu k jeho HDP. Čistý provozní přebytek přijímaný nerezidenty jako vlastníky pozemků a budov v této zemi se zachycuje jako důchod zbytku světa z vlastnictví, a tudíž se při přepočtu na HND odečítá od HDP (a naopak). Tento čistý provozní přebytek je třeba chápat jako čistý provozní přebytek ze skutečného a imputovaného pronajímání obydlí. Členský stát, který odečítá důchod z vlastnictví za obydlí obývaná nerezidentskými vlastníky, by měl zároveň přičítat důchod z vlastnictví za obydlí v zahraničí, jež vlastní a obývají rezidenti.

(1) Úř. věst. L 58, 27.2.1998, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1723/2005

ze dne 20. října 2005,

kterým se mění sazby náhrad u některých produktů z obilovin a rýže vyvážených ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

umožňuje splnit tyto různé cíle, je stanovení zvláštní sazby náhrady pro stanovení náhrad předem.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

(5) S ohledem na dohodu mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými ohledně vývozu těstovinových výrobků ze Společenství do Spojených států, schválenou rozhodnutím Rady 87/482/EHS ⁽⁴⁾, je nutné rozlišovat náhradu pro zboží kódů KN 1902 11 00 a 1902 19 podle jejich místa určení.

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1785/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s rýží ⁽²⁾, a zejména na čl. 14 odst. 3 uvedeného nařízení,

(6) Podle čl. 15 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1043/2005 musí být pro dotčený základní produkt stanovena snížená sazba vývozní náhrady s ohledem na výši produkční náhrady podle nařízení Komise (EHS) č. 1722/93 ⁽⁵⁾, která se použije během předpokládaného období výroby zboží.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ustanovení čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1784/2003 a čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 1785/2003 stanoví, že rozdíly mezi kurzy a cenami na světovém trhu a cenami uvnitř Společenství produktů uvedených v článku 1 každého z uvedených nařízení mohou být pokryty vývozní náhradou.

(7) Lihoviny se považují za méně závislé na ceně obilovin používaných na jejich výrobu. Protokol 19 aktu o přistoupení Spojeného království, Irska a Dánska však stanoví, že musejí být přijata nezbytná opatření s cílem usnadnit používání obilovin Společenství při výrobě lihovin vyráběných z obilovin. Je proto nezbytné přizpůsobit sazbu náhrady použitelnou pro obiloviny vyvážené ve formě lihovin.

(2) Nařízení Komise (ES) č. 1043/2005 ze dne 30. června 2005, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 3448/93, pokud jde o režim poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše těchto náhrad ⁽³⁾, určuje produkty, pro které by měla být stanovena sazba náhrady použitelná v případě vývozu těchto produktů ve formě zboží uvedeného v příloze III nařízení (ES) č. 1784/2003 nebo v příloze IV nařízení (ES) č. 1785/2003, podle případu.

(8) Řídící výbor pro obiloviny nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené předsedou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

(3) Podle čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 1043/2005 se sazba náhrady na 100 kilogramů každého z dotčených základních produktů stanoví každý měsíc.

Sazby náhrad použitelné pro základní produkty uvedené v příloze I nařízení (ES) č. 1043/2005 a článku 1 nařízení (ES) č. 1784/2003 nebo v článku nařízení (ES) č. 1785/2003 a vyvážené ve formě zboží uvedeného v příloze III nařízení (ES) č. 1784/2003 nebo v příloze IV nařízení (ES) č. 1785/2003, se stanoví v příloze tohoto nařízení.

(4) Závazky přijaté ohledně náhrad, které mohou být poskytovány při vývozu zemědělských produktů obsažených ve zboží, na které se nevztahuje příloha I Smlouvy, by mohly být ohroženy stanovením vysokých sazeb náhrad předem. V takových situacích je tudíž nezbytné přijmout preventivní opatření, aniž by tím však bylo znemožněno uzavírání dlouhodobých smluv. Opatřením, které

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 96.

⁽³⁾ Úř. věst. L 172, 5.7.2005, s. 24.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 159, 1.7.1993, s. 112. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1584/2004 (Úř. věst. L 280, 31.8.2004, s. 11).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Günter VERHEUGEN
místopředseda

PŘÍLOHA

Sazby náhrad použitelné od 21. října 2005 u některých obilovin a rýže vyvážených ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy (*)

Kód KN	Popis produktů ⁽¹⁾	Sazba náhrady na 100 kg základního produktu ^(EUR/100 kg)	
		Při stanovení náhrady předem	Ostatní
1001 10 00	Pšenice tvrdá: – pro vývoz zboží kódů KN 1902 11 a 1902 19 do Spojených států amerických – v ostatních případech	—	—
1001 90 99	Pšenice obecná a souřež: – pro vývoz zboží kódů KN 1902 11 a 1902 19 do Spojených států amerických – v ostatních případech: – – pokud se použije čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1043/2005 ⁽²⁾ – – při vývozu zboží podpoložky 2208 ⁽³⁾ – – v ostatních případech	— — — —	— — — —
1002 00 00	Žito	—	—
1003 00 90	Ječmen – při vývozu zboží podpoložky 2208 ⁽³⁾ – v ostatních případech	— —	— —
1004 00 00	Oves	—	—
1005 90 00	Kukuřice použitá ve formě: – škrobu: – – pokud se použije čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1043/2005 ⁽²⁾ – – při vývozu zboží podpoložky 2208 ⁽³⁾ – – v ostatních případech – glukosa, glukosový sirup, maltodextrin, maltodextrinový sirup kódů KN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ : – – pokud se použije čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1043/2005 ⁽²⁾ – – při vývozu zboží podpoložky 2208 ⁽³⁾ – – v ostatních případech – při vývozu zboží podpoložky 2208 ⁽³⁾ – ostatní (včetně nezpracovaných) Bramborový škrob kódu KN 1108 13 00 podobný výrobku získanému ze zpracované kukuřice: – pokud se použije čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1043/2005 ⁽²⁾ – při vývozu zboží podpoložky 2208 ⁽³⁾ – v ostatních případech	2,492 1,020 3,282 1,672 0,765 2,462 1,020 3,282 1,936 1,020 3,282	2,492 1,020 3,282 1,672 0,765 2,462 1,020 3,282 1,936 1,020 3,282

(*) Sazby stanovené v této příloze se s účinkem od 1. října 2004 nevztahují na vývozy do Bulharska a s účinkem od 1. února 2005 na zboží uvedené v tabulkách I a II protokolu č. 2 dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací ze dne 22. července 1972 vyvážené do Švýcarské konfederace nebo Lichtenštejského knížectví.

Kód KN	Popis produktů ⁽¹⁾	Sazba náhrady na 100 kg základního produktu (EUR/100 kg)	
		Při stanovení náhrady předem	Ostatní
ex 1006 30	Celoomletá rýže: – kulatozrná – střednězrná – dlouhozrná	—	—
1006 40 00	Zlomková rýže	—	—
1007 00 90	Zrna čiroku, jiná než hybridy, k setí	—	—

⁽¹⁾ Pokud jde o produkty získané zpracováním základního produktu nebo/a podobných produktů, použijí se koeficienty stanovené v příloze V nařízení Komise (ES) č. 1043/2005.

⁽²⁾ Jedná se o zboží kódu KN 3505 10 50.

⁽³⁾ Zboží uvedené v příloze III nařízení (ES) č. 1784/2003 nebo v článku 2 nařízení (EHS) č. 2825/93 (Úř. věst. L 258, 16.10.1993, s. 6).

⁽⁴⁾ V případě sirupů kódů KN 1702 30 99, 1702 40 90 a 1702 60 90, získaných smícháním glukosového a fruktosového sirupu, může být vývozní náhrada poskytnuta pouze pro glukosový sirup.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1724/2005**ze dne 20. října 2005****o vydání dovozních licencí pro rýži původem ze států AKT a zámořských zemí a území na základě žádostí podaných během prvních pěti pracovních dnů měsíce října 2005 podle nařízení (ES) č. 638/2003**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2286/2002 ze dne 10. prosince 2002, kterým se stanoví režim použitelný pro zemědělské produkty a zboží vzniklé zpracováním zemědělských produktů pocházejících z afrických, karibských a tichomořských států (státy AKT) a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1706/98 ⁽¹⁾,s ohledem na rozhodnutí Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství („rozhodnutí o přidružení zámořských zemí a území“) ⁽²⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 638/2003 ze dne 9. dubna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2286/2002 a rozhodnutí Rady 2001/822/ES, pokud jde o režim použitelný na dovoz rýže pocházející z afrických, karibských a tichomořských států (státy AKT) a ze zámořských zemí a území (ZZÚ) ⁽³⁾, a zejména na čl. 17 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Posouzení množství, na něž byly podány žádosti, ukazuje, že u tranše pro měsíc říjen 2005 je třeba vydat licence pro požadovaná množství, případně upravená procentní sazbou snížení, a stanovit množství, která budou převedena do následující tranše,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. K žádostem podaným během prvních pěti pracovních dnů měsíce října 2005 podle nařízení (ES) č. 638/2003 a oznámeným Komisi se vydávají dovozní licence pro množství rýže uvedené v žádostech, s případnou úpravou procentní sazbou snížení stanovenou v příloze tohoto nařízení.

2. Množství, která jsou k dispozici pro následující tranši, jsou stanovena v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 21.12.2002, s. 5.⁽²⁾ Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 93, 10.4.2003, s. 3.

PŘÍLOHA

Procenta snížení použitelná na množství, o něž bylo požádáno v rámci tranše na měsíc říjen 2005, a kvóta pro rok 2005

Původ/Produkt	Procento snížení pro tranši na říjen 2005		Konečné užití kvóty na rok 2005 v procentech	
	Nizozemské Antily a Aruba	Méně rozvinuté ZZÚ	Nizozemské Antily a Aruba	Méně rozvinuté ZZÚ
ZZÚ (čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 638/2003) — kódy KN 1006	0	0	49,38	6,50

Původ/Produkt	Procento snížení pro tranši na říjen 2005	Konečné užití kvóty na rok 2005 v procentech
AKT (čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 638/2003) — kódy KN 1006 10 21 až 1006 10 98, 1006 20 a 1006 30	—	100
AKT (čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 638/2003) — kódy KN 1006 40 00	0	23,10

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1725/2005

ze dne 20. října 2005

o dovozních licencích pro produkty z hovězího a telecího masa původem z Botswany, Keni, Madagaskaru, Svazijska, Zimbabwe a Namibie

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2286/2002 ze dne 10. prosince 2002 o režimu zemědělských produktů a z nich vyrobeného zboží původem ze zemí Afriky, Karibské oblasti a Tichomoří (AKT), které zrušuje nařízení (ES) č. 1706/98⁽²⁾,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 2247/2003 ze dne 19. prosince 2003 o prováděcích pravidlech v sektoru hovězího a telecího masa, nařízení Rady (ES) č. 2286/2002 o režimu zemědělských produktů a z nich vyrobeného zboží původem ze zemí Afriky, Karibské oblasti a Tichomoří (AKT)⁽³⁾, a zejména na článek 5 tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 1 nařízení (ES) č. 2247/2003 uvádí možnost vydat dovozní licence pro produkty z hovězího a telecího masa původem z Botswany, Keni, Madagaskaru, Svazijska, Zimbabwe a Namibie. Dovozy se však musí uskutečnit v rámci množství stanovených pro každou z těchto vyvážejících třetích zemí.
- (2) Žádosti o udělení licence podané v období od 1. do 10. října 2005, vyjádřené v množství vykostěného masa, ve smyslu nařízení (ES) č. 2247/2003, pro produkty původem z Botswany, Keni, Madagaskaru, Svazijska, Zimbabwe a Namibie nepřesahují množství, která jsou pro tyto státy k dispozici. Proto je možné vydat dovozní licence na požadovaná množství.
- (3) Je třeba stanovit množství, pro která je od 1. listopadu 2005 v rámci celkového množství 52 100 t možné podat žádost o licenci.
- (4) V této souvislosti se připomíná, že se toto nařízení nijak nedotýká směrnice Rady 72/462/EHS ze dne

12. prosince 1972 o hygienických otázkách a otázkách veterinární inspekce při dovozu skotu, vepřů, ovcí a koz, masa čerstvého nebo masných produktů původem z třetích zemí⁽⁴⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Níže uvedené členské státy vydávají dne 21. října 2005 dovozní licence pro produkty z hovězího a telecího masa, vyjádřené v množství vykostěného masa, původem z určitých států Afriky, Karibské oblasti a Tichomoří, a to pro níže uvedená množství a země původu:

Spojené království:

— 160 t původem z Botswany,

— 350 t původem z Namibie,

Německo:

— 350 t původem z Namibie.

Článek 2

Žádosti o licence mohou být dle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 2247/2003 podány během prvních deseti dnů měsíce listopadu 2005 pro níže uvedená množství vykostěného hovězího a telecího masa:

Botswana:	12 226 t,
Keňa:	142 t,
Madagaskar:	7 579 t,
Svazijsko:	3 337 t,
Zimbabwe:	9 100 t,
Namibie:	3 605 t.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 21. října 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 21. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1899/2004 (Úř. věst. L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽²⁾ Úř. věst. L 348, 21.12.2002, s. 5.

⁽³⁾ Úř. věst. L 333, 20.12.2003, s. 37. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1118/2004 (Úř. věst. L 217, 17.6.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 28. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1726/2005**ze dne 20. října 2005,****kterým se mění vývozní náhrady pro bílý a surový cukr vyvážený v nezměněném stavu stanovené nařízením (ES) č. 1670/2005**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 5 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Komise (ES) č. 1670/2005 ⁽²⁾ stanovilo vývozní náhrady pro bílý a surový cukr vyvážený v nezměněném stavu.

(2) Vzhledem k tomu, že údaje, které má Komise v současné době k dispozici jsou odlišné od údajů v době přijetí nařízení (ES) č. 1670/2005, měly by se tyto náhrady pozměnit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Výše vývozních náhrad pro produkty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1260/2001, vyvážené nedenedurované a v nezměněném stavu, které byly stanoveny nařízením (ES) č. 1670/2005 se pozměňují a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 39/2004 (Úř. věst. L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 269, 14.10.2005, s. 8.

PŘÍLOHA

SAZBY UPRAVUJÍCÍ NÁHRADY PRO BÍLÝ A SUROVÝ CUKR VYVÁŽENÝ V NEZMĚNĚNÉM STAVU ODE DNE 21. ŘÍJNA 2005 ^(a)

Kód produktu	Místo určení	Měrná jednotka	Výše náhrady
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	34,44 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,83 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	34,44 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,83 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharosy × 100 kg produktu netto	0,3744
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	37,44
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	36,78
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	36,78
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharosy × 100 kg produktu netto	0,3744

Pozn.: Kódy produktů a kódy místa určení řady „A“ jsou stanoveny v nařízení Komise (EHS) č. 3846/87 (Úř. věst. L 366, 24.12.1987, s. 1). Číselné kódy místa určení jsou stanoveny v nařízení Komise (ES) č. 2081/2003 (Úř. věst. L 313, 28.11.2003, s. 11).

Ostatní místa určení jsou:

S00: všechna místa určení (třetí země, ostatní území, vytváření skladových zásob a místa určení považovaná za vývozy ze Společenství), kromě Albánie, Chorvatska, Bosny a Hercegoviny, Srbska a Černé Hory (včetně Kosova podle rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN č. 1244 ze dne 10. června 1999) a bývalé Jugoslávské republiky Makedonie, kromě cukru přimíchaného do produktů uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 2201/96 (Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 29).

^(a) Sazby stanovené v této příloze nejsou použitelné od 1. února 2005 podle rozhodnutí Rady 2005/45/ES ze dne 22. prosince 2004 o uzavření a prozatímním provádění Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací, kterou se mění dohoda mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací ze dne 22. července 1972, pokud jde o ustanovení použitelná pro zpracované zemědělské produkty (Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 17).

⁽¹⁾ Tato částka se použije pro surový cukr s výtěžností 92 %. Pokud je výtěžnost vyváženého surového cukru jiná než 92 %, výše příslušné náhrady se vypočítá podle čl. 28 odst. 4 nařízení (ES) č. 1260/2001.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1727/2005**ze dne 20. října 2005,****kterým se stanoví maximální výše vývozních náhrad u bílého cukru určeného do některých třetích zemí pro 10. dílčí nabídkové řízení vyhlášené v rámci stálého nabídkového řízení stanoveného nařízením (ES) č. 1138/2005**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 5 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 1138/2005 ze dne 15. července 2005, kterým bylo vyhlášeno stálé nabídkové řízení ke stanovení vývozních dávek a/nebo vývozních náhrad pro bílý cukr ⁽²⁾, pro hospodářský rok 2005/06, vyžaduje, aby pro vývoz tohoto cukru do některých třetích zemí byla vyhlášena dílčí nabídková řízení.
- (2) V souladu s čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1138/2005 je případně třeba stanovit maximální výši náhrady pro příslušné dílčí nabídkové řízení, a to zejména

s ohledem na současný stav a předpokládaný vývoj trhu s cukrem ve Společenství a světového trhu s cukrem.

- (3) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro 10. dílčí nabídkové řízení pro bílý cukr vyhlášené v souladu s nařízením (ES) č. 1138/2005 se maximální výše vývozní náhrady stanoví na 39,694 EUR/100 kg.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 39/2004 (Úř. věst. L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 185, 16.7.2005, s. 3.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1728/2005**ze dne 20. října 2005,****kterým se stanoví vývozní náhrady pro obiloviny a pro pšeničnou nebo žitnou mouku, krupici a krupičku**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle článku 13 nařízení (ES) č. 1784/2003 může být rozdíl mezi kurzy nebo cenami produktů uvedených v článku 1 uvedeného nařízení na světovém trhu a ve Společenství pokryt vývozní náhradou.
- (2) Při stanovení náhrad je třeba vzít v úvahu faktory uvedené v článku 1 nařízení Komise (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení trhu s obilovinami ⁽²⁾.
- (3) Pokud jde o pšeničnou nebo žitnou mouku, krupici a krupičku, náhradu použitelnou pro tyto produkty je nutné vypočítat s ohledem na množství obilovin nutné k výrobě uvažovaných produktů. Toto množství byla stanoveno nařízením (ES) č. 1501/95.
- (4) Situace na světovém trhu nebo specifické požadavky určitých trhů mohou vyvolat potřebu rozlišit náhradu u některých produktů podle jejich země určení.
- (5) Náhradu je třeba stanovovat jednou měsíčně, přičemž je možné ji mezitím změnit.
- (6) Použití těchto pravidel v současné situaci na trzích s obilovinami, a zejména při kurzech, respektive cenách těchto produktů ve Společenství a na světovém trhu, vede ke stanovení náhrad dle přílohy tohoto nařízení.
- (7) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vývozní náhrady pro produkty uvedené v čl. 1 písm. a), b) a c) nařízení (ES) č. 1784/2003 s výjimkou sladu, vyvážené v nezměněném stavu, se stanovují dle přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1154/2005 (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 20. října 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro obiloviny a pro pšeničnou nebo žitnou mouku, krupici a krupičku

Kód produktu	Země určení	Měrná jednotka	Výše náhrad	Kód produktu	Země určení	Měrná jednotka	Výše náhrad
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	10,83
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	9,98
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	9,22
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	8,63
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	11,59				

Pozn.: Kódy produktů, jakož i kódy určení série „A“ jsou definovány v nařízení Komise (EHS) č. 3846/87 ve znění pozdějších předpisů (Úř. věst. L 366, 24.12.1987, s. 1).

C01: Všechny třetí země s výjimkou Albánie, Bulharska, Rumunska, Chorvatska, Bosny a Hercegoviny, Srbska a Černé Hory, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Lichtenštejnska a Švýcarska.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1729/2005**ze dne 20. října 2005****o nabídkách podaných v rámci nabídkového řízení pro vývoz ječmene dle nařízení (ES) č. 1058/2005**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 první pododstavec tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle nařízení Komise (ES) č. 1058/2005 ⁽²⁾ bylo vyhlášeno nabídkové řízení pro náhradu pro vývoz ječmene do některých třetích zemí.
- (2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví určitá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení

trhu s obilovinami ⁽³⁾, se Komisi umožňuje rozhodnout se na základě podaných nabídek nevyhovět žádné nabídce.

- (3) Na základě kritérií stanovených v článku 1 nařízení (ES) č. 1501/95 se nedoporučuje stanovovat maximální náhradu.
- (4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nabídkám podaným od 14. do 20. října 2005 v rámci nabídkového řízení pro vývozní náhradu pro ječmen dle nařízení (ES) č. 1058/2005 se nevyhovuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1154/2005 (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 174, 7.7.2005, s. 12.

⁽³⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1730/2005**ze dne 20. října 2005****týkající se nabídek podaných v rámci nabídkového řízení pro vývoz ovsu dle nařízení (ES) č. 1438/2005**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na článek 7,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení trhu s obilovinami ⁽²⁾, a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1438/2005 ze dne 2. září 2005 týkající se zvláštního intervenčního opatření pro obiloviny ve Finsku a Švédsku pro hospodářský rok 2005/2006 ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle nařízení Komise (ES) č. 1438/2005 bylo vyhlášeno veřejné nabídkové řízení pro náhradu pro vývoz ovsu

produkovaného ve Finsku a Švédsku na export z Finska či Švédska do všech třetích zemí s výjimkou Bulharska, Norska, Rumunska a Švýcarska.

- (2) Na základě kritérií stanovených v článku 1 nařízení (ES) č. 1501/95 se nedoporučuje stanovovat maximální náhradu.
- (3) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nabídkám podaným v období od 14. do 20. října 2005 v rámci veřejného nabídkového řízení pro vývozní náhradu pro žito dle nařízení (ES) č. 1438/2005 se nevyhovuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1154/2005 (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1431/2003 (Úř. věst. L 203, 12.8.2003, s. 16).

⁽³⁾ Úř. věst. L 228, 3.9.2005, s. 5.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1731/2005**ze dne 20. října 2005,****kterým se stanoví maximální vývozní náhrada pro pšenici obecnou v souvislosti s nabídkovým řízením dle nařízení (ES) č. 1059/2005**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 první pododstavec tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle nařízení Komise (ES) č. 1059/2005⁽²⁾ bylo vyhlášeno nabídkové řízení pro náhradu pro vývoz pšenici obecné do některých třetích zemí.
- (2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení trhu s obilovinami⁽³⁾, se stanoví, že Komise může na základě podaných nabídek rozhodovat o stanovení maximální vývozní náhrady, přičemž vezme v úvahu kritéria uvedená v článku 1 nařízení (ES) č. 1501/95. V takovém

případě je zakázka přidělena těm účastníkům řízení, jejichž nabídka odpovídá maximální náhradě nebo je nižší.

- (3) Použití výše uvedených kritérií v současné situaci na trhu s dotyčnou obilovinou vede ke stanovení maximální vývozní náhrady.
- (4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V případě nabídek podaných od 14. do 20. října 2005 v rámci nabídkového řízení vyhlášeného nařízením (ES) č. 115/2005 se maximální vývozní náhrada pro pšenici obecnou stanovuje na 8,46 EUR/t.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1154/2005 (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 174, 7.7.2005, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1732/2005**ze dne 20. října 2005,****kterým se stanoví světové tržní ceny nevyzrnlé bavlny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na protokol 4 o bavlně, který je přiložen k aktu o přistoupení Řecka, naposledy pozměněný nařízením Rady (ES) č. 1050/2001 ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1051/2001 ze dne 22. května 2001 o podpoře pro produkci bavlny ⁽²⁾, a zejména na článek 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 4 nařízení (ES) č. 1051/2001 se pravidelně určuje světová tržní cena nevyzrnlé bavlny na základě cen vyzrnlé bavlny na světovém trhu a s ohledem na historický poměr mezi zjištěnou cenou vyzrnlé bavlny a cenou vypočítanou pro nevyzrnlou bavlnu. Tento historický poměr byl stanoven v čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1591/2001 ze dne 2. srpna 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim podpor pro bavlnu ⁽³⁾. Není-li možné stanovit světovou tržní cenu tímto způsobem, stanoví se na základě nejnovější stanovené ceny.
- (2) V souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 1051/2001 se světová tržní cena nevyzrnlé bavlny určí s ohledem na zvláštní charakteristiky produktu a na základě nejvýhod-

nějších nabídek a kótací, jež jsou považovány za reprezentativní z hlediska skutečných tržních trendů. Za tímto účelem je třeba vypočítat průměr nabídek a kótací zjištěných na jedné nebo několika evropských burzách pro produkt, který je dodáván za podmínek CIF do přístavu Společenství a pochází z různých dodávajících zemí, jež jsou z hlediska mezinárodního obchodu považovány za nejvíce reprezentativní. Existuje však ustanovení o úpravě kritérií pro určování světových tržních cen vyzrnlé bavlny umožňující přihlédnout k rozdílům odůvodněným jakostí dodávaného produktu nebo povahou dotyčných nabídek a kótací. Tyto úpravy jsou uvedeny v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1591/2001.

- (3) Za použití daných kritérií jsou stanoveny níže uvedené světové tržní ceny nevyzrnlé bavlny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Stanovuje se, že světová tržní cena nevyzrnlé bavlny uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 1051/2001 činí 22,214 EUR/100 kg.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 210, 3.8.2001, s. 10. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1486/2002 (Úř. věst. L 223, 20.8.2002, s. 3).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1733/2005**ze dne 20. října 2005,****kterým se stanoví produkční náhrady v odvětví obilovin**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Komise (EHS) č. 1722/93 ze dne 30. června 1993, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (EHS) č. 1766/92 a (EHS) č. 1418/76 týkajícím se produkčních náhrad v odvětví obilovin a rýže ⁽²⁾, stanovilo podmínky pro poskytování produkčních náhrad. Základ pro výpočet stanovuje článek 3 tohoto nařízení. Takto vypočítanou náhradu, případně odlišenou pro bramborový škrob, je třeba stanovovat jednou měsíčně, přičemž je možné ji pozměnit, jestliže se ceny kukuřice a/nebo pšenice významným způsobem změní.

(2) Produkční náhrady, které stanoví toto nařízení, je třeba přizpůsobit pomocí koeficientů uvedených v příloze II nařízení (EHS) č. 1722/93, aby se stanovila přesná částka k vyplacení.

(3) Řídící výbor pro obiloviny nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené předsedou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Náhrada uvedená v čl. 3 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1722/93 ve vztahu k tuně:

- a) 0 EUR/t pro kukuřičný, pšeničný, ječný a ovesný;
- b) 8,32 EUR/t pro bramborový škrob.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 159, 1.7.1993, s. 112. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1548/2004 (Úř. věst. L 280, 31.8.2004, s. 11).

SMĚRNICE KOMISE 2005/70/ES

ze dne 20. října 2005,

kteřou se mění směrnice Rady 76/895/EHS, 86/362/EHS, 86/363/EHS a 90/642/EHS, pokud jde o stanovení maximálních limitů reziduů pesticidů v obilovinách a některých produktech živočišného a rostlinného původu a na jejich povrchu

(Text s významem pro EHP)KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,Komise 2001/99/ES ⁽⁶⁾, chlorprofam směrnící Komise 2004/20/ES ⁽⁷⁾ a bromoxynil a ioxynil směrnící Komise 2004/58/ES ⁽⁸⁾.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 76/895/EHS ze dne 23. listopadu 1976 o stanovení maximálních limitů reziduů pesticidů v ovoci a zelenině a na jejich povrchu ⁽¹⁾, a zejména na článek 5 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 86/362/EHS ze dne 24. července 1986 o stanovení maximálních limitů reziduů pesticidů v obilovinách a na jejich povrchu ⁽²⁾, a zejména na článek 10 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 86/363/EHS ze dne 24. července 1986 o stanovení maximálních limitů reziduů pesticidů v potravinách živočišného původu a na jejich povrchu ⁽³⁾, a zejména na článek 10 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/642/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o stanovení maximálních limitů reziduů pesticidů v některých produktech rostlinného původu, včetně ovoce a zeleniny, a na jejich povrchu ⁽⁴⁾, a zejména na článek 7 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽⁵⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 písm. f) uvedené směrnice,vzhledem k těmto důvodům:(1) Do přílohy I směrnice 91/414/EHS byly zařazeny následující existující účinné látky: glyfosát směrnící⁽¹⁾ Úř. věst. L 340, 9.12.1976, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná směrnící Komise 2003/118/ES (Úř. věst. L 327, 16.12.2003, s. 25).⁽²⁾ Úř. věst. L 221, 7.8.1986, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná směrnící Komise 2005/48/ES (Úř. věst. L 219, 24.8.2005, s. 29).⁽³⁾ Úř. věst. L 221, 7.8.1986, s. 43. Směrnice naposledy pozměněná směrnící 2005/48/ES.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 350, 14.12.1990, s. 71. Směrnice naposledy pozměněná směrnící 2005/48/ES.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnící 2005/34/ES (Úř. věst. L 125, 18.5.2005, s. 5).(2) Do přílohy I směrnice 91/414/EHS byly zařazeny následující nové účinné látky: dimethenamid-P a flurtamon směrnící Komise 2003/84/ES ⁽⁹⁾, propoxykarbazon a zoxamid směrnící Komise 2003/119/ES ⁽¹⁰⁾, flazasulfuron a pyraklostrobin směrnící Komise 2004/30/ES ⁽¹¹⁾, chinoxifen směrnící Komise 2004/60/ES ⁽¹²⁾, mepanipyrim směrnící Komise 2004/62/ES ⁽¹³⁾.(3) K zařazení dotyčných účinných látek do přílohy I směrnice 91/414/EHS došlo na základě posouzení předložených informací týkajících se jejich navrhovaného použití. Informace o těchto použití byly předloženy některými členskými státy podle čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 91/414/EHS. Předložené informace byly posouzeny a jsou dostatečné pro stanovení určitých maximálních limitů reziduů (MLR).(4) Maximální limity reziduů ve Společenství a limity, které doporučuje *Codex Alimentarius*, jsou stanoveny a hodnoceny na základě podobných postupů. Pro chlorprofam a glyfosát existuje v *Codexu* velký počet MLR. Maximální limity reziduů ve Společenství jsou již stanoveny ve směrnici 76/895/EHS pro chlorprofam (směrnice Rady 82/528/EHS) ⁽¹⁴⁾ a ve směrnících 86/362/EHS, 86/363/EHS a 90/642/EHS pro glyfosát (směrnice Rady 1998/82/ES) ⁽¹⁵⁾. Přihlédlo se k nim při stanovení maximálních limitů reziduů, kterých se týkají úpravy provedené touto směrnící. K těm maximálním limitům reziduů v *Codexu*, jejichž zrušení bude doporučeno v blízké budoucnosti, nebylo přihlédnuto. Maximální limity reziduů založené na MLR v *Codexu* byly hodnoceny s ohledem na rizika pro spotřebitele. Na základě toxikologických ukazatelů vyplývajících ze studií, které měla Komise k dispozici, nebylo zjištěno žádné riziko.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 304, 21.11.2001, s. 14.⁽⁷⁾ Úř. věst. L 70, 9.3.2004, s. 32.⁽⁸⁾ Úř. věst. L 120, 24.4.2004, s. 26.⁽⁹⁾ Úř. věst. L 247, 30.9.2003, s. 20. Směrnice ve znění směrnice 2004/64/ES (Úř. věst. L 125, 28.4.2004, s. 42).⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 41.⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 50.⁽¹²⁾ Úř. věst. L 120, 24.4.2004, s. 39. Směrnice ve znění směrnice 2004/97/ES (Úř. věst. L 301, 28.9.2004, s. 53).⁽¹³⁾ Úř. věst. L 125, 28.4.2004, s. 38.⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 234, 9.8.1982, s. 1.⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 290, 29.10.1998, s. 25.

- (5) Hodnotící zprávy Komise, které byly zpracovány za účelem zařazení dotyčných účinných látek do přílohy I směrnice 91/414/EHS, stanovily pro tyto látky přijatelné denní příjmy (ADI), případně i akutní referenční dávky (ARFD). Expozice spotřebitelů potravin ošetřených dotyčnými účinnými látkami byla posouzena v souladu s postupy Společenství. Byly rovněž zohledněny pokyny vydané Světovou zdravotnickou organizací⁽¹⁶⁾ a stanovisko Vědeckého výboru pro rostliny⁽¹⁷⁾ k použité metodice. Byl učiněn závěr, že navržené maximální limity reziduí nevedou k překročení přijatelného denního příjmu nebo akutní referenční dávky.
- (6) Pro zajištění náležité ochrany spotřebitele před expozicí reziduí v důsledku nepovolených použití přípravků na ochranu rostlin je důležité stanovit pro příslušné kombinace produktu a pesticidu dočasné MLR na úrovni meze stanovitelnosti.
- (7) Stanovení těchto dočasných maximálních limitů reziduí na úrovni Společenství nebrání členskými státy v zavedení dočasných maximálních limitů reziduí pro dotyčné látky v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 91/414/EHS a s přílohou VI uvedené směrnice. Má se za to, že dostatečná doba pro povolení dalšího užívání uvedených účinných látek jsou čtyři roky. Po uplynutí této doby se dočasné MLR stanou konečnými.
- (8) Je tedy nezbytné všechny maximální limity reziduí, která jsou důsledkem použití těchto přípravků na ochranu rostlin, do příloh směrnic 86/362/EHS, 86/363/EHS a 90/642/EHS doplnit nebo je v nich nahradit, aby byl umožněn řádný dohled a kontrola zákazu jejich použití a aby byla zabezpečena ochrana spotřebitele. Je třeba změnit maximální limity reziduí v přílohách těchto směrnic, ve kterých již byly definovány. V případech, kdy tyto limity ještě definovány nebyly, je vhodné je stanovit.
- (9) Glyfosát se používá ve formě esteru nebo soli. V případě trimethylsulfoniové soli (glyfosát-trimesium) je reziduální trimethylsulfoniový kation rovněž toxikologicky významný. Je tedy třeba stanovit MLR také pro tento kation.
- (10) Ustanovení směrnice 76/895/EHS, která stanoví maximální limity reziduí pro chlorprofam, by tedy měla být zrušena.

⁽¹⁶⁾ Pokyny pro odhad dietárního příjmu reziduí pesticidů (přepracované vydání), vypracované v rámci celosvětového systému monitorování životního prostředí – potravinového programu (GEMS/Food Programme) ve spolupráci s výborem pro přípravu kodexu reziduí pesticidů, vydané Světovou zdravotnickou organizací v roce 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽¹⁷⁾ Stanovisko Vědeckého výboru pro rostliny k otázkám týkajícím se změn příloh směrnic Rady 86/362/EHS, 86/363/EHS a 90/642/EHS (stanovisko Vědeckého výboru pro rostliny ze dne 14. července 1998) (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/index_en.html).

- (11) Směrnice 76/895/EHS, 86/362/EHS, 86/363/EHS a 92/642/EHS by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (12) Opatření této směrnice jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

V příloze II směrnice 76/895/EHS se zrušuje řádek týkající se chlorprofamu.

Článek 2

Směrnice 86/362/EHS se mění takto:

1. v příloze II části A se doplňují řádky pro bromoxynil, chlorprofam, dimethenamid-P, flzasulfuron, flurtamon, ioxynil, mepanipirim, propoxykarbazon, pyraklostrobin, chinoxifen, trimethylsulfoniový kation a zoxamid podle přílohy I této směrnice;
2. v příloze II části A se řádek pro glyfosát nahrazuje textem podle přílohy II této směrnice.

Článek 3

Směrnice 86/363/EHS se mění takto:

1. v příloze II části A se doplňují řádky pro bromoxynil, chlorprofam, ioxynil, pyraklostrobin, chinoxifen a trimethylsulfoniový kation podle přílohy III této směrnice;
2. v části B přílohy II se řádek pro glyfosát nahrazuje textem podle přílohy IV této směrnice.

Článek 4

Směrnice 90/642/EHS se mění takto:

1. v příloze II se doplňují řádky pro bromoxynil, chlorprofam, dimethenamid-P, flzasulfuron, flurtamon, ioxynil, mepanipirim, propoxykarbazon, pyraklostrobin, chinoxifen, trimethylsulfoniový kation a zoxamid podle přílohy V této směrnice;

2. v příloze II se řádek pro glyfosát nahrazuje textem podle přílohy VI této směrnice.

Článek 5

1. Členské státy přijmou a zveřejní nejpozději do 21. dubna 2006 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnicí.

Budou tyto předpisy používat od 21. dubna 2007.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi
Markos KYPRIANOU
člen Komise

PŘÍLOHA I

Rezidua pesticidů	Maximální limity v mg/kg (ppm)
Bromoxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako bromoxynil	0,10 (*) (P) Kukuřice 0,05 (*) (P) Jiné obiloviny
Chlorprofam (chlorprofam a 3-chloranilin vyjádřený jako chlorprofam)	0,02 (*) (P) OBILOVINY
Dimethenamid-P, včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)	0,01 (*) (P) OBILOVINY
Flazasulfuron	0,02 (*) (P) OBILOVINY
Flurtamon	0,02 (*) (P) OBILOVINY
Ioxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako ioxynil	0,05 (*) (P) OBILOVINY
Mepanipyrim a jeho metabolit (2-anilino-4-(2-hydroxypropyl)-6-methylpyrimidin) vyjádřený jako mepanipyrim	0,01 (*) (P) OBILOVINY
Propoxykarbazon, jeho soli a 2-hydroxypropoxy-propoxykarbazon, vypočteno jako propoxykarbazon	0,02 (*) (P) OBILOVINY
Pyraklostrobin	0,1 (P) Pšenice 0,3 (P) Ječmen 0,1 (P) Žito 0,3 (P) Oves 0,1 (P) Žitovec (tritikale) 0,02 (*) (P) Jiné obiloviny
Chinoxyfen	0,02 (*) (P) Pšenice 0,2 (P) Ječmen 0,02 (*) (P) Žito 0,2 (P) Oves 0,02 (*) (P) Žitovec (tritikale) 0,02 (*) (P) Jiné obiloviny
Trimethylsulfoniový kation, důsledek použití glyfosátu	5 (P) Pšenice 10 (P) Ječmen 5 (P) Žito 10 (P) Oves 5 (P) Žitovec (tritikale) 0,05 (*) (P) Jiné obiloviny
Zoxamid	0,02 (*) (P) OBILOVINY

(*) Označuje mez analytické stanovitelnosti.

(P) Označuje dočasný maximální limit reziduí v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 91/414/EHS: nedojde-li ke změně, bude tento limit konečný s účinností od 10. listopadu 2009.

PŘÍLOHA II

Rezidua pesticidů	Maximální limity v mg/kg (ppm)
Glyfosát	10 ^(p) Pšenice 20 ^(p) Ječmen 1 ^(p) Kukuřice 10 ^(p) Žito 20 ^(p) Oves 20 ^(p) Čirok 10 ^(p) Triticale (žitovec) 0,1 ^(*) ^(p) Jiné obiloviny

(*) Označuje mez analytické stanovitelnosti.

^(p) Označuje dočasný maximální limit reziduí v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 91/414/EHS: nedojde-li ke změně, bude tento limit konečný s účinností od 10. listopadu 2009.

PŘÍLOHA III

Maximální limity v mg/kg (ppm)

Rezidua pesticidů	masa, včetně tuku, masných polotovárů, drobů a živočišných tuků uvedených v příloze I v rámci položek č. ex 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 a 1602	mléka a mléčných výrobků uvedených v příloze I v rámci položek č. 0401, 0402, 0405 00 a 0406	čerstvých vajec bez skořápek, ptáčích vajec a vaječných žloutků uvedených v příloze I v rámci položek č. 0407 00 a 0408
Bromoxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako bromoxynil	maso 0,05 (P); droby 0,20 (P)	0,01 (*) (P)	
Chlorprofam a 4'-hydroxychlorprofam-O-sulfonová kyselina (4-HSA) vyjádřená jako chlorprofam	maso 0,05 (*) (P); játra 0,05 (*) (P); ledviny 0,2 (P)	0,2 (P)	—
Ioxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako ioxynil	maso 0,05 (P); droby 0,20 (P)	0,01 (*) (P)	
Pyraklostrobin	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,05 (*) (P)
Chinoxifen	0,2 (P)	0,05 (P)	0,02 (*) (P)
Trimethylsulfoniový kation, důsledek použití glyfosátu	0,2 (P) ledviny skotu 0,5 (P) játra skotu 0,2 (P) maso skotu 0,1 (P) ledviny drůbeže 0,05 (*) (P) ostatní	0,1 (P)	0,01 (*) (P)

(*) Označuje mez analytické stanovitelnosti.

(P) Označuje dočasný maximální limit reziduí v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 91/414/EHS: nedojde-li ke změně, bude tento limit konečný s účinností od 10. listopadu 2009.

PŘÍLOHA IV

Maximální limity v mg/kg (ppm)

Rezidua pesticidů	masa, včetně tuku, masných polotovárů, drobů a živočišných tuků uvedených v příloze I v rámci položek ex 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 a 1602	mléka a mléčných výrobků uvedených v příloze I v rámci položek č. 0401, 0402, 0405 00 a 0406	čerstvých vajec bez skořápek, ptačích vajec a vaječných žloutků uvedených v příloze I v rámci položek č. 0407 00 a 0408
Glyfosát	2 (P) ledviny skotu 0,2 (P) játra skotu 0,5 (P) ledviny prasat 0,1 (P) ledviny drůbeže 0,05 (*) (P) ostatní	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)

(*) Označuje mez analytické stanovitelnosti.

(P) Označuje dočasný maximální limit reziduí v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 91/414/EHS: nedojde-li ke změně, bude tento limit konečný s účinností od 10. listopadu 2009.

PŘÍLOHA V

Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Bromoxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako bromoxynil	Chlorprofam (chlorprofam a 3-chloranilin vyjádřený jako chlorprofam) (**)	Dimethenamid-P, včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)	Flazasulfuron	Flurtamon	Ioxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako ioxynil	Mepanipyrim a jeho metabolit (2-anilino-4-(2-hydroxypropyl)-6-methylpyrimidin vyjádřený jako mepanipyrim)	Propoxykarbazon, jeho soli a 2-hydroxypropoxykarbazon, vypočteno jako propoxykarbazon	Pyraflostrobin	Chinoxyfen	Trimethylsulfoniový kation, důsledek použití glyfosátu	Zoxamid
1. Ovoce, čerstvé, sušené nebo tepelně neupravené, konzervované zmrazením, bez přídavku cukru; ořechy												
i) CITRUSOVÉ PLODY	0,05 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)	1 (P)	0,02 (*) (P)		0,02 (*) (P)
Grapefruity												
Citrony												
Limety												
Mandarinky (včetně klementinek a jiných hybridů)											0,05 (*) (P)	
Pomeranče											0,5 (P)	
Šedok (pomelo)												
Ostatní											0,05 (*) (P)	
ii) OŘECHY ZE STROMŮ (vyloupané nebo nevydloupané)				0,01 (*) (P)			0,01 (*) (P)			0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Mandle												
Para ořechy												
Kešu ořechy												
Jedle kaštiny												
Kokosové ořechy												
Lískové ořechy												
Makadamie												
Pekánové ořechy												
Piniové ořechy												
Pistácie									1 (P)			

Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Bromoxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako bromoxynil	Chlorprofam (chlorprofam a 3-chloranilin vyjádřený jako chlorprofam) (**)	Dimethenamid-P, včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)	Flazasulfuron	Flurtamón	Ioxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako ioxynil	Mepanipyrim a jeho meta-anilino-4-(2-hydroxypropyl)-6-methylpyrimidin vyjádřený jako mepanipyrim)	Propoxykarbazon, jeho soli a 2-hydroxypropoxykarbazon, vypočteno jako propoxykarbazon	Pyriaklostrobin	Chinoxyfen	Trimethylsulfoniový kation, důsledek použití glyfosátu	Zoxamid
Ananas												
Papája									0,05 (†)			
Ostatní				0,01 (*) (†)					0,02 (*) (†)		0,05 (*) (†)	
2. Zelenina, čerstvá nebo tepelně neupravená, zmrazená nebo sušená	0,05 (*) (†)	0,05 (*) (†)	0,01 (*) (†)	0,01 (*) (†)	0,02 (*) (†)			0,02 (*) (†)	0,02 (*) (†)	0,02 (*) (†)	0,05 (*) (†)	0,02 (*) (†)
i) KÖRĚNOVÁ A HLÍZNATÁ ZELENINA							0,01 (*) (†)					
Červená řepa												
Mrkev						0,2 (†)						
Celer bulvový												
Křen												
Topinambury												
Pastinák						0,2 (†)						
Kořenová petržel												
Ředkve, ředkvičky												
Kozí brada												
Batáty												
Tuřín												
Vodnice												
Jam												
Ostatní						0,05 (*) (†)						
ii) CIBULOVÁ ZELENINA							0,01 (*) (†)			0,02 (*) (†)	0,05 (*) (†)	0,02 (*) (†)
Česnek												
Cibule						0,2 (†)			0,2 (†)			

Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Bromoxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako bromoxynil	Chlorprofam (chlorprofam a 3-chloranilin vyjádřený jako chlorprofam) (**)	Dimethenamid-P, včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)	Flazasulfuron	Flurtamon	Ioxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako ioxynil	Mepanipyrim a jeho meta-anilino-4-(2-hydroxypropyl)-6-methylpyrimidin vyjádřený jako mepanipyrim	Propoxykarbazon, jeho soli a 2-hydroxypropoxykarbazon, vypočteno jako propoxykarbazon	Pyraklostrobin	Chinoxifén	Trimethylsulfoniový kation, důsledek použití glyfosátu	Zoxamid
e) Čerstvé bylinky									0,02 (*) (P)			
Kerblík												
Pažitka												
Petrželová nať												
Celerová nať												
Ostatní												
vi) LUSKOVÁ ZELENINA (čerstvá)						0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Fazolové lusky												
Výluštěná fázolová semena												
Hrachové lusky												
Výluštěná hrachová zrna												
Ostatní												
vii) ŘAPÍKATÁ A STONKOVÁ ZELENINA (čerstvá)						0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Chřest												
Kardony												
Řapíkatý celer												
Fenykl												
Artýčoky												
Pór												
Reveň rebarbora												
Ostatní												
viii) HOUBY						0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)		0,02 (*) (P)
a) Pěstované houby											0,05 (*) (P)	
b) Volně rostoucí houby											20 (P)	

Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Bromoxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako bromoxynil	Chlorprofam (chlorprofam a 3-chloranilin vyjádřený jako chlorprofam) (**)	Dimethenamid-P, včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)	Flazasulfuron	Flurtamón	Ioxynil, včetně jeho esterů vyjádřených jako ioxynil	Mepanipyrim a jeho meta-anilino-4-(2-hydroxypropyl)-6-methylpyrimidin vyjádřený jako mepanipyrim)	Propoxykarbazon, jeho soli a 2-hydroxypropoxykarbazon, vypočteno jako propoxykarbazon	Pyraक्lostrobin	Chinoxyfen	Trimethylsulfoniový kation, důsledek použití glyfosátu	Zoxamid
3. Luštěniny	0,05 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,3 (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Fazole												
Čočka												
Hrách												
Ostatní												
4. Olejnatá semena	0,1 (*) (P)	0,1 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,1 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)		0,05 (*) (P)
Lněná semena												
Podzemnicová jádra												
Mák												
Sezamová semena												
Slunečnicová semena												
Semena řepky												
Sojové boby											10 (P)	
Hořčičná semena												
Bavlníková semena												
Ostatní											0,05 (*) (P)	
5. Brambory	0,05 (*) (P)	10 (***) (P)	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Rané brambory												
Pozdní brambory												
6. Čaj (sušené lístky a stonky, fermentované nebo nefermentované, čajovníku <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*) (P)	0,1 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,1 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*) (P)
7. Chmel (sušený), včetně chmelových pelet a nekonzentrovaného prachu	0,1 (*) (P)	0,1 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,1 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,5 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,05 (*) (P)

(*) Označuje mez analytické stanovitelnosti.

(**) Definice rezidua v bramborách zahrnuje pouze chlorprofam.

(P) Označuje dočasný maximální limit reziduí v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 91/414/EHS; nedojde-li ke změně, bude tento limit konečný s účinností od 10. listopadu 2009.

PŘÍLOHA VI

Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)

Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Glyfosát
1. Ovoce, čerstvé, sušené nebo tepelně neupravené, konzervované zmrazením, bez přídavku cukru; ořechy	
i) CITRUSOVÉ PLODY	
Grapefruity	0,1 (P)
Citrony	0,1 (P)
Limety	
Mandarinky (včetně klementinek a jiných hybridů)	0,1 (P)
Pomeranče	0,5 (P)
Šedok (pomelo)	
Ostatní	0,1 (*) (P)
ii) OŘECHY ZE STROMŮ (vyloupané nebo nevylopané)	0,1 (*) (P)
Mandle	
Para ořechy	
Kešu ořechy	
Jedlé kaštiny	
Kokosové ořechy	
Lískové ořechy	
Makadamie	
Pekanové ořechy	
Piniové ořechy	
Pistácie	
Vlašské ořechy	
Ostatní	
iii) JÁDROVINY	0,1 (*) (P)
Jablka	
Hrušky	
Kdoule	
Ostatní	
iv) PECKOVINY	0,1 (*) (P)
Meruňky	
Třešně/višně	
Broskve (včetně nektarinek a podobných hybridů)	
Švestky/slívy	
Ostatní	
v) BOBULOVINY A DROBNÉ OVOCE	
a) Hrozny stolní a moštové	0,5 (P)
Hrozny stolní	
Hrozny moštové	
b) Jahody (kromě volně rostoucích)	0,1 (*) (P)
c) Ovoce z keřů (kromě planě rostoucích)	0,1 (*) (P)
Ostružiny	
Ostružiny ostružiníku ježíníku	
Ostružinomaliny	
Maliny	
Ostatní	

Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Glyfosát
d) Ostatní drobné ovoce a bobuloviny (kromě volně rostoucích)	0,1 (*) (P)
Borůvky (plody druhu <i>Vaccinium myrtillus</i>)	
Klikvy	
Rybíz (červený, černý a bílý)	
Angrešt	
Ostatní	
e) Volně rostoucí bobuloviny a plody	0,1 (*) (P)
vi) RŮZNÉ	
Avokádo	
Banány	
Datle	
Fíky	
Kiwi	
Kumkvaty	
Liči	
Mango	
Olivy	
Olivy stolní	
Olivy (extrakce oleje)	1 (P)
Mučenka	
Ananas	
Papája	
Ostatní	0,05 (*) (P)
2. Zelenina, čerstvá nebo tepelně neupravená, zmrazená nebo sušená	
i) KOŘENOVÁ A HLÍZNATÁ ZELENINA	0,1 (*) (P)
Červená řepa	
Mrkev	
Celer bulvový	
Křen	
Topinambury	
Pastinák	
Kořenová petržel	
Ředkve, ředkvičky	
Kozí brada	
Batáty	
Tuřín	
Vodnice	
Jam	
Ostatní	
ii) CIBULOVÁ ZELENINA	0,1 (*) (P)
Česnek	
Cibule	
Šalotka	
Jarní cibule	
Ostatní	
iii) PLODOVÁ ZELENINA	0,1 (*) (P)
a) Lilkovité	
Rajčata	
Papriky	
Lilky	
Ostatní	

Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Glyfosát
b) Tykvovité – s jedlou slupkou	
Salátové okurky	
Okurky nakládačky	
Cukety	
Ostatní	
c) Tykvovité – s nejedlou slupkou	
Melouny cukrové	
Tykve	
Melouny vodní	
Ostatní	
d) Cukrová kukuřice	
iv) BRUKVOVITÁ ZELENINA	0,1 (*) (P)
a) Květáková brukvovitá zelenina	
Brokolice	
Květák	
Ostatní	
b) Hlávková brukvovitá zelenina	
Růžičková kapusta	
Kapusta hlávková a zelí hlávkové	
Ostatní	
c) Listová brukvová zelenina	
Pekingské zelí	
Kadeřávek	
Ostatní	
d) Kedlubny	
v) LISTOVÁ ZELENINA A ČERSTVÉ BYLINKY	0,1 (*) (P)
a) Salát a podobná zelenina	
Řeřicha	
Kadeřavý salát	
Hlávkový salát	
Endivie	
Ostatní	
b) Špenát a podobná zelenina	
Špenát	
Mangold (kardy)	
Ostatní	
c) Řeřišnice potoční	
d) Čekanka salátová	
e) Čerstvé bylinky	
Kerblík	
Pažitka	
Petrželová nať	
Celerová nať	
Ostatní	
vi) LUSKOVÁ ZELENINA (čerstvá)	0,1 (*) (P)
Fazolové lusky	
Vyluštěná fazolová semena	
Hrachové lusky	
Vyluštěná hrachová zrna	
Ostatní	

Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Glyfosát
vii) ŘAPÍKATÁ A STONKOVÁ ZELENINA (čerstvá)	0,1 (*) (P)
Chřest	
Kardony	
Řapíkatý celer	
Fenykl	
Artyčoky	
Pór	
Reveň rebarbora	
Ostatní	
viii) HOUBY	
a) Pěstované houby	0,1 (*) (P)
b) Volně rostoucí houby	50 (P)
3. Luštěniny	
Fazole	2 (P)
Čočka	
Hrách	10 (P)
Ostatní	0,1 (*) (P)
4. Olejnatá semena	
Lněná semena	10 (P)
Podzemnicová jádra	
Mák	
Sezamová semena	
Slunečnicová semena	20 (P)
Semena řepky	10 (P)
Sojové boby	20 (P)
Hořčičná semena	10 (P)
Bavlníková semena	10 (P)
Ostatní	0,1 (*) (P)
5. Brambory	0,5 (P)
Rané brambory	
Pozdní brambory	
6. Čaj (sušené lístky a stonky, fermentované nebo nefermentované, čajovníku <i>Camellia sinensis</i>)	2 (P)
7. Chmel (sušený), včetně chmelových pelet a nekoncentrovaného prachu	0,1 (*) (P)

(*) Označuje mez analytické stanovitelnosti.

(P) Označuje dočasný maximální limit reziduí v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 91/414/EHS: nedojde-li ke změně, bude tento limit konečný s účinností od 10. listopadu 2009.

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 18. května 2005

o kolektivní přeshraniční správě autorského práva a práv s ním souvisejících pro zákonné on-line hudební služby

(Text s významem pro EHP)

(2005/737/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 211 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V dubnu 2004 přijala Komise sdělení týkající se správy autorského práva a práv s ním souvisejících na vnitřním trhu.
- (2) Evropský parlament uvedl ve své zprávě ze dne 15. ledna 2004⁽¹⁾, že nositelé práv by měli mít možnost požívat ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících, kdekoli jsou tato práva ustanovena, nezávisle na státních hranicích nebo způsobech užívání během celého období jejich platnosti.
- (3) Evropský parlament dále zdůraznil, že jakékoliv opatření na úrovni Společenství s ohledem na kolektivní přeshraniční správu autorského práva a práv s ním souvisejících by posílilo důvěru umělců, včetně spisovatelů a hudebníků, v to, že celoevropské užívání jejich tvůrčích děl bude finančně odměňováno⁽²⁾.
- (4) V důsledku používání nových technologií se objevila nová generace komerčních uživatelů, kteří využívají hudební díla a jiné předměty ochrany on-line. Poskytování zákonných on-line hudebních služeb vyžaduje správu autorského práva a práv s ním souvisejících.
- (5) Jednou skupinou těchto práv je výlučné právo na rozmnožování, které se vztahuje na všechny rozmnoženiny vytvořené během on-line distribuce hudebních děl.

Ostatními skupinami práv jsou právo na sdělování hudebních děl veřejnosti, právo na spravedlivou odměnu za sdělování jiných předmětů ochrany veřejnosti a výlučné právo na zpřístupnění hudebního díla nebo jiného předmětu ochrany veřejnosti.

- (6) Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti⁽³⁾ a směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem⁽⁴⁾ je pro účely on-line využívání hudebních děl zapotřebí licence pro všechna práva. Správu těchto práv mohou vykonávat kolektivní správci práv, kteří poskytují některé správní služby nositelům práv jako jejich zástupci, nebo jednotliví nositelé práv osobně.
- (7) Udělování licencí k on-line právům je často omezeno podle území; komerční uživatelé jednají v každém členském státě s každým z příslušných kolektivních správců práv o každém právu, které je v on-line využívání obsaženo.
- (8) V době on-line využívání hudebních děl však komerční uživatelé vyžadují licenční politiku, která odpovídá všudypřítomnosti on-line prostředí a je použitelná na více územích. Proto je vhodné ustanovit udělování licencí pro více území, aby byla posílena právní jistota komerčních uživatelů v souvislosti s jejich činností a podpořen vývoj zákonných on-line služeb, čímž by následně došlo ke zvýšení příjmů nositelů práv.

⁽¹⁾ A5-0478/2003.

⁽²⁾ Viz 29. bod odůvodnění.

⁽³⁾ Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 346, 27.11.1992, s. 61. Směrnice ve znění směrnice 2001/29/ES.

- (9) Svoboda poskytování služeb kolektivní správy napříč státními hranicemi má za následek, že nositelé práv budou mít možnost svobodně si vybrat kolektivního správce práv pro správu práv nezbytných k provozování zákonných on-line hudebních služeb v rámci Společenství. Toto právo zahrnuje možnost svěřit či převést všechna nebo jen některá on-line práva na jiného kolektivního správce práv bez ohledu na členský stát sídla nebo státní příslušnosti kolektivního správce práv či nositele práv.
- (10) Podpora účinných struktur pro přeshraniční správu práv by rovněž měla zajistit, aby kolektivní správci práv dosáhli vyšší úrovně racionalizace a průhlednosti, a sice s ohledem na soulad s pravidly hospodářské soutěže, zejména pokud jde o požadavky vyplývající z digitálního prostředí.
- (11) Ve vztahu mezi nositeli práv a kolektivními správci práv, založeném buď na smluvních ujednáních nebo statutárních ustanoveních členství, by měla být dodržována minimální ochrana pro nositele práv ve vztahu ke všem skupinám práv, které jsou nezbytné k poskytování zákonných on-line hudebních služeb. Zacházení s nositeli práv ze strany správců práv by se nemělo lišit na základě členského státu sídla nebo státní příslušnosti.
- (12) Licenční poplatky vybírané jménem nositelů práv by měly být rozdělovány spravedlivě a bez diskriminace na základě sídla, státní příslušnosti nebo skupiny nositelů práv. Zejména licenční poplatky vybírané jménem nositelů práv ve členských státech jiných než těch, ve kterých mají nositelé práv sídlo nebo jejichž státními příslušníky jsou nositelé práv, by měly být rozdělovány co možná nejúčinněji.
- (13) Další doporučení týkající se odpovědnosti, zastupování nositelů práv v rozhodovacích orgánech kolektivních správců práv a řešení sporů by měla zajistit, aby kolektivní správci práv dosáhli vyšší úrovně racionalizace a průhlednosti a aby se nositelé práv a komerční uživatelé mohli kvalifikovaně rozhodovat. Zacházení by se nemělo lišit na základě druhu členství v ochranném svazu autorském: se všemi nositeli práv, ať jimi jsou autoři, skladatelé, nakladatelé, výrobci zvukových záznamů, výkonní umělci a ostatní, by se mělo zacházet stejným způsobem.
- (14) Je vhodné, aby byl vývoj on-line hudebního trhu neustále posuzován,
- a) „správou autorského práva a práv s ním souvisejících pro poskytování zákonných on-line hudebních služeb na úrovni Společenství“ rozumí poskytování těchto služeb: udělování licencí komerčním uživatelům, kontrola a sledování práv, prosazování autorského práva a práv s ním souvisejících, vybírání licenčních poplatků a rozdělování licenčních poplatků nositelům práv;
- b) „hudebními díly“ rozumí jakékoliv hudební dílo nebo jiný předmět ochrany;
- c) „repertoárem“ rozumí seznam hudebních děl spravovaný kolektivním správcem práv;
- d) „licencí pro více území“ rozumí licence, která se vztahuje na území více než jednoho členského státu;
- e) „kolektivním správcem práv“ rozumí jakákoliv osoba poskytující služby uvedené v bodě a) několika nositelům práv;
- f) „on-line právy“ rozumí jakékoliv z těchto práv:
- i) výlučné právo na rozmnožování, které se vztahuje na všechny rozmnoženiny podle směrnice 2001/29/ES v podobě nehmotných kopií vytvořených během on-line distribuce hudebních děl,
- ii) právo na sdělování hudebních děl veřejnosti v podobě práva udělit svolení nebo zakázat zpřístupnění veřejnosti podle směrnice 2001/29/ES nebo práva na spravedlivou odměnu podle směrnice 92/100/EHS zahrnující webcasting (internetové vysílání), internetové rádio a simulcasting nebo služby téměř na požádání (near-on-demand) na osobním počítači nebo na mobilním telefonu,
- iii) výlučné právo na zpřístupnění hudebního díla podle směrnice 2001/29/ES zahrnující služby na požádání nebo jiné interaktivní služby;
- g) „nositelem práv“ rozumí jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, která vlastní on-line práva;
- h) „komerčním uživatelem“ rozumí jakákoliv osoba podílející se na poskytování on-line hudebních služeb, která od nositelů práv potřebuje licenci k tomu, aby mohla poskytovat zákonné on-line hudební služby;

DOPORUČUJE:

Definice

- Pro účely tohoto doporučení se:

- „vzájemnou smlouvou o zastupování“ rozumí jakákoliv dvoustranná smlouva mezi kolektivními správci práv, kterou jeden kolektivní správce práv udělí jinému kolektivnímu správcovi právo na zastupování svého repertoáru na jeho území.

Obecně

2. Členské státy se vyzývají k tomu, aby podnikly nezbytné kroky k usnadnění vývoje zákonných on-line služeb ve Společenství tím, že podpoří právní prostředí co nejvhodnější pro správu autorského práva a práv s ním souvisejících pro poskytování zákonných on-line hudebních služeb na úrovni Společenství.

Vztah mezi nositeli práv, kolektivními správci práv a komerčními uživateli

3. Nositelé práv by měli mít právo na svěření správy jakéhokoliv z on-line práv nezbytných k provozování zákonných on-line hudebních služeb s územním rozsahem dle svého výběru kolektivnímu správci práv dle svého výběru, a sice bez ohledu na členský stát sídla nebo státní příslušnosti kolektivního správce práv či nositele práv.

4. Kolektivní správci práv by měli zájmy nositelů práv zastupovat co nejpečlivěji.

5. S ohledem na udělování licencí k on-line právům by se vztah mezi nositeli práv a kolektivními správci práv, založený buď na smluvních ujednáních nebo statutárních ustanoveních členství, měl řídit alespoň tímto:

a) nositelé práv by měli mít možnost určit, která on-line práva svěří do kolektivní správy;

b) nositelé práv by měli mít možnost určit územní rozsah mandátu kolektivních správců práv;

c) nositelé práv by měli mít, po včasné oznámení svého úmyslu, právo na odebrání jakéhokoliv z on-line práv a na převedení správy těchto práv vykonávané pro více území na jiného kolektivního správce práv, a sice bez ohledu na členský stát sídla nebo státní příslušnosti kolektivního správce práv či nositele práv;

d) v případě, že nositel práv převedl správu on-line práva na jiného kolektivního správce práv, aniž by tím byly dotčeny ostatní formy spolupráce mezi správci práv, měli by všichni dotčení kolektivní správci práv zajistit, aby tato on-line práva byla vyňata ze stávající vzájemné smlouvy o zastupování, kterou mezi sebou uzavřeli.

6. Kolektivní správci práv by měli informovat nositele práv a rovněž komerční uživatele o svém repertoáru, všech

stávajících vzájemných smlouvách o zastupování, územním rozsahu svých mandátů pro tento repertoár a o platných sazbách.

7. Kolektivní správci práv by měli včas oznámit sobě navzájem a rovněž komerčním uživatelům změny ve svém repertoáru.

8. Komerční uživatelé by měli informovat kolektivní správce práv o různých vlastnostech služeb, pro něž chtějí získat on-line práva.

9. Kolektivní správci práv by měli komerčním uživatelům udělovat licence na základě objektivních kritérií a bez jakéhokoliv diskriminace mezi uživateli.

Spravedlivé rozdělování a srážky

10. Kolektivní správci práv by měli spravedlivě rozdělovat licenční poplatky všem nositelům práv, které zastupují, nebo skupině nositelů práv, kterou zastupují.

11. Smluvní ujednání nebo statutární ustanovení členství, kterými se řídí vztah mezi kolektivními správci práv a nositeli práv při správě hudebních děl pro on-line využívání na úrovni Společenství, by měly výslovně uvádět, zda budou z licenčních poplatků sráženy částky pro jiné účely než poskytované správní služby, a pokud ano, v jaké výši.

12. Po zaplacení licenčních poplatků by kolektivní správci práv měli vůči všem nositelům práv, které zastupují, výslovně uvést částky srážené pro jiné účely než jimi poskytované správní služby.

Nediskriminace a zastupování

13. Ve vztahu mezi kolektivními správci práv a nositeli práv, založeném buď na smluvních ujednáních nebo statutárních ustanoveních členství, by měly platit tyto zásady:

a) s jakoukoliv skupinou nositelů práv se zachází stejným způsobem s ohledem na všechny výkony v rámci poskytovaných správních služeb;

b) zastupování nositelů práv ve vnitřním rozhodovacím procesu je spravedlivé a vyvážené.

Odpovědnost

14. Kolektivní správci práv by měli všem nositelům práv, které zastupují, buď přímo nebo na základě vzájemných smluv o zastupování, pravidelně podávat zprávy o všech udělených licencích, platných sazbách a vybíraných a rozdělených licenčních poplatcích.

Řešení sporů

15. Členské státy se vyzývají k tomu, aby zajistily účinné mechanismy řešení sporů, zejména v souvislosti se sazbami, podmínkami pro udělování licencí, svěřením on-line práv do kolektivní správy a odebráním on-line práv.

Další postup

16. Členské státy a kolektivní správci práv se vyzývají k tomu, aby Komisi každoročně podávali zprávy o opatřeních, která přijali v souvislosti s tímto doporučením, a o správě autorského práva a práv s ním souvisejících pro poskytování zákonných on-line hudebních služeb na úrovni Společenství.

17. Komise zamýšlí neustále posuzovat vývoj on-line hudebního odvětví, a to s ohledem na toto doporučení.

18. Na základě posouzení podle bodu 17 uváží Komise, zda bude nutné přijmout další opatření na úrovni Společenství.

Určení

19. Toto doporučení je určeno členskými státy a všem hospodářským subjektům, které se podílejí na správě autorského práva a práv s ním souvisejících v rámci Společenství.

V Bruselu dne 18. května 2005.

Za Komisi

Charlie McCREEVY

člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 14. září 2005

o schválení účetních závěrek některých platebních agentur v Belgii, Německu, Španělsku, Francii, Lucembursku, Nizozemsku, Portugalsku, Švédsku a Spojeném království týkajících se výdajů financovaných záručními sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) pro rozpočtový rok 2003

(oznámeno pod číslem K(2005) 3442)

(Pouze španělské, německé, anglické, francouzské, nizozemské, portugalské a švédské znění je závazné)

(2005/738/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení,

po konzultaci výboru fondu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutím Komise 2004/451/ES ze dne 29. dubna 2004 o schválení účetní závěrky výdajů členských států financovaných záručními sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) pro rozpočtový rok 2003⁽²⁾ byly schváleny účetní závěrky všech platebních agentur s výjimkou belgických platebních agentur „ALT“, „ALP“ a „BIRB“, německých platebních agentur „Baden Württemberg“, „Bayern StMELF“, „Bayern-Umwelt“, „Berlin“, „Hamburg“ a „Niedersachsen“, španělské platební agentury „Navarra“, francouzských platebních agentur „CNASEA“, „FIRS“, „OFIVAL“, „ONIC“, „ONIFLHOR“, „ONIOL“, „ONIVINS“ a „SDE“, lucemburské platební agentury „ministère de l'agriculture“, nizozemských platebních agentur „HPA“ a „Laser“, portugalské platební agentury „INGA“, švédské platební agentury „Swedish Board of Agriculture“ a platebních agentur „CCW“, „DARD“, „FC“, „NAW“, „RPA“ a „SEERAD“ ze Spojeného království.

(2) Po zaslání nových informací Belgií, Německem, Španělskem, Francií, Lucemburskem, Nizozemskem, Portugalskem, Švédskem a Spojeným královstvím a po dalších kontrolách může nyní Komise rozhodnout o věcné správnosti, úplnosti a přesnosti účetních závěrek předložených belgickými platebními agenturami „ALT“, „ALP“ a „BIRB“, německými platebními agenturami „Baden Württemberg“, „Bayern StMELF“, „Berlin“, „Hamburg“ a „Niedersachsen“, španělskou platební agenturou „Navarra“, francouzskými platebními agenturami

„CNASEA“, „FIRS“, „OFIVAL“, „ONIC“, „ONIFLHOR“, „ONIOL“, „ONIVINS“ a „SDE“, lucemburskou platební agenturou „ministère de l'agriculture“, nizozemskými platebními agenturami „HPA“ a „Laser“, portugalskou platební agenturou „INGA“, švédskou platební agenturou „Swedish Board of Agriculture“ a platebními agenturami „CCW“, „FC“, „RPA“ a „SEERAD“ ze Spojeného království.

(3) Při schvalování účetních závěrek uvedených belgických, německých, španělských, francouzských, lucemburských, nizozemských, portugalských, švédských a britských platebních agentur musí Komise vzít v úvahu částky, které již byly srazeny Belgii, Německu, Španělsku, Francii, Lucembursku, Nizozemsku, Portugalsku, Švédsku a Spojenému království na základě rozhodnutí 2004/451/ES.

(4) Podle čl. 7 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 1258/1999 není tímto rozhodnutím dotčeno přijetí dalších rozhodnutí Komise, kterými jsou vyloučeny z financování z prostředků Společenství výdaje, které nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Schvalují se účetní závěrky belgických platebních agentur „ALT“, „ALP“ a „BIRB“, německých platebních agentur „Baden Württemberg“, „Bayern StMELF“, „Berlin“, „Hamburg“ a „Niedersachsen“, španělské platební agentury „Navarra“, francouzských platebních agentur „CNASEA“, „FIRS“, „OFIVAL“, „ONIC“, „ONIFLHOR“, „ONIOL“, „ONIVINS“ a „SDE“, lucemburské platební agentury „ministère de l'agriculture“, nizozemských platebních agentur „HPA“ a „Laser“, portugalské platební agentury „INGA“, švédské platební agentury „Swedish Board of Agriculture“ a platebních agentur „CCW“, „FC“, „RPA“ a „SEERAD“ ze Spojeného království týkající se výdajů financovaných záručními sekci EZOZF pro rozpočtový rok 2003.

(1) Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103.

(2) Úř. věst. L 155, 30.4.2004, s. 123.

Částky, které na základě tohoto rozhodnutí mají být členskými státy navráceny, nebo jim mají být vyplaceny, jsou stanoveny v příloze.

ství, Portugalské republice, Švédskému království a Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku.

V Bruselu dne 14. září 2005.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království, Spolkové republice Německo, Španělskému království, Francouzské republice, Lucemburskému velkovévodství, Nizozemskému králov-

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

PŘÍLOHA I

SCHVALOVÁNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY PLATEBNÍCH AGENTUR
ROZPOČTOVÝ ROK 2003

Částka k získání zpět od členského státu nebo k vyplacení členskému státu

ČS	Výdaje za rozpočtový rok 2003				Snížení a pozastavení pro celý rozpočtový rok	Celkem se započtením snížení a pozastavení	Zálohy vyplacené členskými státy za rozpočtový rok	Částka, která se získá zpět (-) od členského státu nebo která se vyplátí členskému státu (+)	Částka získaná zpět (-) od členského státu nebo vyplacená členskému státu (+) podle rozhodnutí 2004/451/ES	Částka k získání zpět od členského státu nebo k vyplacení členskému státu podle tohoto rozhodnutí						
	Výdaje za rozpočtový rok 2003		b	c = a + b							d	e = c + d	f	g = e - f	h	i = g - h
	zúčtované = výdaje uvedené v roční účetní závěrce	oddělené = výdaje uvedené v měsíční účetní závěrce														
	a	b	c = a + b	d	e = c + d	f	g = e - f	h	i = g - h							
BE	EUR	1 016 945 603,26	0,00	1 016 945 603,26	- 17 989,43	1 016 927 613,83	1 016 959 814,40	- 32 200,57	- 32 119,73	- 80,84						
DE	EUR	5 821 140 790,97	22 317 594,43	5 843 458 385,40	- 332 346,61	5 843 126 038,79	5 843 311 780,61	- 185 741,82	- 185 741,82	0,00						
ES	EUR	6 473 878 264,21	0,00	6 473 878 264,21	- 16 797 763,08	6 457 080 501,13	6 459 067 545,01	- 1 987 043,88	- 1 987 043,88	0,00						
FR	EUR	10 425 389 800,61	0,00	10 425 389 800,61	- 5 675 864,78	10 419 713 935,83	10 419 067 788,02	646 147,81	- 728 491,58	1 374 639,39						
LU	EUR	44 329 012,92	0,00	44 329 012,92	- 2 595 118,16	41 733 894,76	43 257 600,06	- 1 523 705,30	- 1 523 705,30	0,00						
NL	EUR	1 360 466 615,75	0,00	1 360 466 615,75	- 1 296 238,97	1 359 170 376,78	1 359 713 294,61	- 542 917,83	- 644 855,06	101 937,23						
PT	EUR	849 829 960,52	0,00	849 829 960,52	- 121 895,47	849 708 065,05	849 546 984,03	161 081,02	- 22 328,37	183 409,39						
SE	SEK	7 905 413 840,22	0,00	7 905 413 840,22	5 834 913,34	7 911 248 753,56	7 911 261 488,75	- 12 735,19	0,00	- 12 735,19						
UK	GBP	2 288 574 374,19	362 543 530,76	2 651 117 904,95	- 33 953 582,84	2 617 164 322,11	2 639 372 167,88	- 22 207 845,77	- 22 427 320,95	219 475,18						

1. Pro výpočet částky k získání zpět od členského státu nebo k vyplacení členskému státu je brána v úvahu buď celková částka zúčtovaných výdajů v roční účetní závěrce (sloupec a) nebo agregát oddělených výdajů uvedených v měsíční účetní závěrce (sloupec b).

2. Snížení a pozastavení jsou částky brány v úvahu v systému záloh, ke kterým jsou přidány zejména postihy za nedodržení platebních termínů stanovených na srpen, září a říjen 2003.

PŘÍLOHA II

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA PLATEBNÍCH AGENTUR ROZPOČTOVÝ ROK 2003

Seznam platebních agentur, jejichž účty zůstávají oddělené a bude o nich rozhodnuto později

Členský stát	Platební agentura
Německo	Bayern Umwelt
Spojené království	DARD
Spojené království	NAW

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. října 2005

o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých železných nebo ocelových lan a kabelů pocházejících z Korejské republiky

(2005/739/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Zahájení

- (1) Komise dne 20. listopadu 2004 zveřejněním oznámení v Úředním věstníku Evropské unie⁽²⁾ („oznámení o zahájení řízení“) informovala o zahájení antidumpingového řízení s ohledem na dovozy některých železných nebo ocelových lan a kabelů (dále jen „SWR“) pocházejících z Korejské republiky (dále jen „Jižní Korea“) do Společenství.
- (2) Antidumpingové řízení bylo zahájeno v návaznosti na podnět podaný dne 11. října 2004 styčným výborem Evropského svazu výrobního odvětví drátěných lan (dále jen „EWRIS“ nebo „žadatel“) jménem výrobců představujících významný podíl, v tomto případě přes 50 %, výroby SWR ve Společenství. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu uvedeného výrobku a o podstatné újmě, která v jeho důsledku nastala, přičemž se tyto důkazy považovaly za dostatečný důvod k zahájení řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 461/2004 (Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ Úř. věst. C 283, 20.11.2004, s. 6.

1.1. Platná opatření a probíhající šetření, která se týkají dovozů SWR z jiných zemí

- (3) V srpnu 1999 Rada nařízením (ES) č. 1796/1999⁽³⁾ uložila konečné antidumpingové clo z dovozu ocelových lan a kabelů (SWR) pocházejících z Čínské lidové republiky, Maďarska, Indie, Mexika, Polska, Jihoafrické republiky a Ukrajiny. Opatření uplatňovaná na tyto dovozy sestávala z valorického cla, s výjimkou jednoho indického, jednoho mexického, jednoho jihoafrického a jednoho ukrajinského vyvážejícího výrobce, od nichž byly přijaty závazky rozhodnutím Komise 1999/572/ES⁽⁴⁾. Nařízením (ES) č. 1678/2003⁽⁵⁾ Komise vypověděla závazek nabídnutý výše zmíněným ukrajinským vyvážejícím výrobcem a nařízením (ES) č. 1674/2003⁽⁶⁾ Rada tomuto vývozci opětovně uložila odpovídající valorické antidumpingové clo.
- (4) Nařízením (ES) č. 1601/2001⁽⁷⁾ uložila Rada konečné antidumpingové clo z dovozu některých železných nebo ocelových lan a kabelů pocházejících z České republiky, Ruska, Thajska a Turecka. Opatření uplatňovaná na tyto dovozy sestávala z valorického cla, s výjimkou jednoho českého, jednoho ruského, jednoho thajského a dvou tureckých vyvážejících výrobců, od nichž byly přijaty závazky nařízením Komise (ES) č. 230/2001⁽⁸⁾ a rozhodnutím Komise 2001/602/ES⁽⁹⁾. Tyto dva závazky tureckých vyvážejících výrobců byli odvolány nařízením Komise (ES) č. 2303/2002⁽¹⁰⁾ a 1274/2003⁽¹¹⁾.
- (5) Poté bylo v návaznosti na šetření provedené podle článku 13 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (dále jen „základní nařízení“) zjištěno, že opatření týkající se dovozů z Ukrajiny a Čínské lidové republiky jsou obcházena přes Moldavsko a Maroko. V důsledku toho bylo antidumpingové clo na dovozy pocházející z Ukrajiny rozšířeno na dovozy týchž ocelových lan a kabelů odesílaných z Moldavska⁽¹²⁾. Obdobně bylo konečné antidumpingové clo na dovozy pocházející z Čínské lidové republiky rozšířeno na dovozy týchž ocelových lan a kabelů zasílaných z Maroka⁽¹³⁾ s výjimkou těch, jež jsou vyráběny skutečným marockým výrobcem.

⁽³⁾ Úř. věst. L 217, 17.8.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 217, 17.8.1999, s. 63.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 238, 25.9.2003, s. 13.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 238, 25.9.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 211, 4.8.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 34, 3.2.2001, s. 4.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 211, 4.8.2001, s. 47.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 348, 21.12.2002, s. 80.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 34.

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 120, 24.4.2004, s. 1.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 328, 30.10.2004, s. 1.

- (6) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti platných antidumpingových opatření ohledně SWR pocházejícího z Čínské lidové republiky, Maďarska, Indie, Mexika, Polska, Jihoafrické republiky a Ukrajiny ⁽¹⁴⁾ Komise dne 17. května 2004 obdržela žádost o přezkum těchto opatření podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení.
- (7) Žádost podal styčný výbor Evropského svazu výrobního odvětví drátěných lan (EWRIS) (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících významný podíl, v tomto případě více než 50 %, celkové výroby SWR ve Společenství. Žádost byla odůvodněna tím, že pozbytí platnosti opatření by mělo pravděpodobně za následek pokračování nebo opakovaný výskyt dumpingu a újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.
- (8) Poté byl v souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení zahájen přezkum před pozbytím platnosti v souvislosti s dovozy SWR z Čínské lidové republiky, Indie, Jihoafrické republiky a Ukrajiny. Tento přezkum stále probíhá.
- (9) Tento dokument se nicméně zabývá pouze dovozy z Jižní Koreje, tzn. šetřením zmíněným v bodech 1 a 2 výše.
- 1.2. *Strany dotčené řízením*
- (10) Komise o zahájení řízení oficiálně informovala vyvážející výrobce v Jižní Koreji, dovozce/obchodníky a jejich sdružení, dodavatele a uživatele, o nichž je známo, že jsou řízením dotčeni, zástupce dotčených vyvážejících zemí, žadatele a další známé výrobce ve Společenství. Zúčastněné strany dostaly příležitost písemně předložit svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení.
- (11) S ohledem na vysoký počet výrobců ve Společenství, jihokorejských vyvážejících výrobců a dovozců ve Společenství uvedených v podnětu se v oznámení o zahájení řízení předpokládal výběr vzorku v souladu s článkem 17 základního nařízení.
- (12) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný a, bylo-li by tomu tak, aby mohla vzorek vybrat, byli všichni výrobci ve Společenství, dovozcí ve Společenství a vyvážející výrobci vyzváni, aby se Komisi přihlásili a aby v souladu se zněním oznámení o zahájení řízení poskytli v průběhu období od 1. července 2003 do 30. června 2004 základní údaje o svých činnostech souvisejících s dotčeným výrobkem.
- (13) Po posouzení údajů předložených vyvážejícími výrobci byly do vzorku na základě objemu jejich vývozu do Společenství vybrány tři společnosti. Jeden z vyvážejících výrobců vybraných do vzorku však poté odstoupil od spolupráce, a proto byl do vzorku zahrnut další vývozce v pořadí co do objemu vývozu. Konečný vzorek sestával z těchto společností:
- Kiswire Ltd,
- DSR Wire Corporation,
- Chung-Woo Rope Co., Ltd.
- (14) Pokud jde o dovozce, kteří nejsou ve spojení, pouze jeden, který skutečně dováží dotčený výrobek z dotčené země, příznivě reagoval na formulář pro výběr vzorku a vyjádřil ochotu dále s útvary Komise spolupracovat. S ohledem na tuto situaci útvary Komise v případě dovozců, kteří nejsou ve spojení, rozhodly výběr vzorku nepoužít, nýbrž výše zmíněnému dovozci zaslat dotazník.
- (15) Podnět byl podán jménem jednadvaceti výrobců ve Společenství. Komise se obrátila na zmíněných jednadvacet společností a na všechny další známé výrobce se žádostí o spolupráci a vyzvala je k vyplnění formuláře pro výběr vzorku. Sedmáct společností řádně a v termínu vyplnilo formulář pro výběr vzorku a oficiálně souhlasilo, že bude dále při šetření spolupracovat. Formulář pro výběr vzorku obsahoval otázky týkající se vývoje některých „makroukazatelů“ újmy, tedy výrobní kapacity, objemu výroby, zásob, objemu a hodnoty prodeje a zaměstnanosti. Z těchto sedmácti výrobců, kteří vyjádřili ochotu dále v šetření spolupracovat, bylo do vzorku vybráno těchto pět společností:
- BTS Drahtseile GmbH (Německo),
- Cables y Alambres especiales, SA (Španělsko),
- CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Německo),
- Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugalsko),
- Trefileurope, SA (Francie).
- (16) Komise zaslala dotazníky vyvážejícím výrobcům a výrobcům ve Společenství vybraným do vzorku a všem dalším stranám, o nichž je známo, že jsou řízením dotčeny. Odpovědi byly obdrženy od tří korejských vyvážejících výrobců vybraných do vzorku a jednoho dovozce do Společenství ve spojení s jedním z korejských vývozců, pěti výrobců výrobního odvětví Společenství vybraných do vzorku, zmíněného spolupracujícího dovozce, který není ve spojení, dvou dodavatelů surovin a desíti uživatelů.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 272, 13.11.2003, s. 2.

(17) Komise vyhledala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné k předběžnému stanovení dumpingu, výsledné újmy a zájmu Společenství. Inspekce na místě proběhly v prostorách těchto společností:

a) výrobci výrobního odvětví Společenství:

— BTS Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen (Německo),

— Cables y Alambres especiales, SA, Bilbao (Španělsko),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel (Německo),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA, Gemunde (Portugalsko),

— Trefileurope SA, Bourg en Bresse (Francie);

b) Dovoze, který není ve spojení:

— Interkabel GmbH, Solms (Německo);

c) Vyvážející výrobci v Jižní Koreji:

— Kiswire Ltd, Soul,

— DSR Wire Corporation, Sunčon,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd., Pusan.

1.3. Období šetření

(18) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2003 do 30. června 2004 („období šetření“ nebo „OŠ“). Posuzování trendů v souvislosti s vyhodnocením újmy probíhalo od 1. ledna 2001 do konce období šetření („posuzované období“).

2. Dotčený výrobek a obdobný výrobek

2.1. Dotčený výrobek

(19) Dotčeným výrobkem jsou lana a kabely, včetně lan uzavřených, ze železa nebo oceli, nikoli však z oceli nerezavějící, s největším rozměrem příčného průřezu větším než 3 mm, též s připojeným příslušenstvím, pocházející z Korejské republiky (dále jen „dotčený výrobek“), obvykle spadající pod kódy KN 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 a 7312 10 99.

2.2. Obdobný výrobek

(20) Sdružení zastupující dovozce ve Společenství (EWRIA) namítalo, že dovážené výrobky se podstatně liší od

těch, které jsou vyráběny a prodávány ve Společenství, a že by neměly být srovnávány. Témuž argumentu se do hloubky věnovalo nařízení Komise (ES) č. 230/2001, v němž byl učiněn závěr, že výrobky vyráběné výrobním odvětvím Společenství je nutné považovat za obdobný výrobek. Jelikož sdružení EWRIA nepřišlo s žádným novým poznatkem, jsou potvrzeny závěry učiněné ve výše zmíněném nařízení.

(21) Tímto šetřením se prokázalo, že výrobky vyvážené vyvážejícími výrobci a ty, které jsou vyráběny a prodávány výrobci ve Společenství na trhu Společenství, mají stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a konečná použití, a tudíž jsou ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení považovány za obdobné výrobky. Totéž platí v případě výrobků vyráběných jihokorejskými výrobci a prodáváných na jihokorejském domácím trhu.

3. Dumping

3.1. Běžná hodnota

3.1.1. Obecná reprezentativnost

(22) V souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení Komise nejprve u každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce přezkoumala, zda je jeho prodej SWR na domácím trhu reprezentativní, tj. zda celkový objem tohoto prodeje představuje alespoň 5 % celkového objemu vývozu daného výrobce do Společenství.

3.1.2. Srovnatelnost typu výrobku

(23) Komise následně označila ty typy SWR prodávaného na domácím trhu, které byly totožné nebo přímo srovnatelné s typy prodávanými na vývoz do Společenství. Typy výrobku, které byly prodávány na domácím trhu a vyváženy, považovala Komise za přímo srovnatelné, pokud měly podobný počet pramenů lana, počet drátů v prameni lana, uspořádání drátů v prameni lana, jádro lana, pevnost v tahu, vlastnosti drátů, zvláštní vlastnosti lan, povrch lana a průměr.

3.1.3. Konkrétní reprezentativnost typu výrobku

(24) Pro každý typ, který prodává vyvážející výrobce na domácím trhu a u kterého bylo zjištěno, že je přímo srovnatelný s typem SWR prodávaným na vývoz do Společenství, se stanovilo, zda jsou pro účely čl. 2 odst. 2 základního nařízení prodeje na domácím trhu dostatečně reprezentativní. Prodeje konkrétního typu SWR na domácím trhu se považovaly za dostatečně reprezentativní, pokud celkový objem prodeje na domácím trhu u daného typu v průběhu OŠ představoval 5 % a více celkového objemu prodeje srovnatelného typu SWR vyváženého do Společenství. Bylo zjištěno, že většina typů výrobku vyvážených do Společenství se na domácím trhu prodávala v reprezentativním množství.

3.1.4. Prověřka běžného obchodního styku

(25) Komise poté přezkoumala, zda lze dojít k závěru, že se domácí prodej jednotlivých společností uskutečňuje v rámci běžného obchodního styku v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení.

(26) Za tímto účelem byla u každého typu vyváženého výrobku stanovena poměrná část domácího prodeje nezávislým odběratelům, jež byla během OŠ prodána na domácím trhu se ztrátou.

a) V případě těch typů výrobku, u nichž více než 80 % objemu prodeje na domácím trhu nebylo pod hodnotou jednotkových nákladů a jejichž vážená průměrná prodejní cena se rovnala váženým průměrným výrobním nákladům nebo je přesahovala, byla běžná hodnota jednotlivého typu výrobku vypočtena jako vážený průměr všech prodejních cen daného typu na domácím trhu.

b) V případě těch typů výrobku, u nichž nebylo pod hodnotou jednotkových nákladů 10 až 80 % objemu prodeje na domácím trhu, byla běžná hodnota jednotlivého typu výrobku vypočtena jako vážený průměr pouze těch prodejních cen na domácím trhu, o nichž se zjistilo, že se rovnají jednotkovým nákladům pro daný typ, či že takovéto náklady přesahují.

c) V případě těch typů výrobku, u nichž bylo méně než 10 % objemu prodáno na domácím trhu za cenu, jež nebyla pod jednotkovými náklady, byl učiněn závěr, že se neprodávaly v rámci běžného obchodního styku, a ke stanovení běžné hodnoty bylo tudíž třeba použít odlišnou metodiku.

(27) Na základě výše uvedených skutečností byl učiněn závěr, že většina vyvážených typů výrobku se prodává v rámci běžného obchodního styku na domácím trhu.

3.1.5. Běžná hodnota založená na skutečných domácích cenách

(28) Pro typy, které se prodávají na vývoz do Společenství společnostmi v šetření, které splnily požadavky uvedené v bodech 3.1.3. a 3.1.4. a) a b), se běžná hodnota pro příslušný typ výrobku zakládala v souladu s čl. 2 odst. 1 základního nařízení na skutečných cenách zaplacených nebo splatných nezávislými zákazníky na jihokorejském domácím trhu během OŠ.

3.1.6. Běžná hodnota založená na domácích cenách jiných výrobců v Jižní Koreji

(29) Pro typy výrobků, jež spadají pod bod 3.1.4. c), jakož i pro typy výrobků, které vyvážející výrobci neprodávali v reprezentativních množstvích na jihokorejském domácím trhu, jak je zmíněno v bodě 3.1.3. výše, bylo nejdříve zvaženo, zda je pro tyto typy výrobků možné ke stanovení běžné hodnoty použít prodejní ceny jiných domácích výrobců. Bylo však zjištěno, že se prodává celá řada různých druhů SWR a konečné prodejní ceny ovlivňuje široká škála faktorů. V důsledku rozdílů mezi jednotlivými prodávanými druhy by byly nutné četné úpravy, jež by se musely zakládat na odhadech. Považuje se tudíž za vhodnější běžnou hodnotu zjistit početně.

3.1.7. Běžná hodnota založená na početně zjištěné hodnotě

(30) Vzhledem k výše uvedenému byla běžná hodnota pro všechny typy výrobků zmíněné v bodě odůvodnění 29 početně zjištěna na základě čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

(31) Při početním zjišťování běžné hodnoty byly k průměrným výrobním nákladům dotčených spolupracujících vyvážejících výrobců během OŠ v souladu s čl. 2 odst. 6 základního nařízení přičteny vzniklé prodejní, správní a režijní náklady (PSR) a vážený průměr zisku utrženého těmito výrobci z domácího prodeje obdobného výrobku v rámci běžného obchodního styku během OŠ. Před využitím pro prověrku běžného obchodního styku a početní zjištění běžné hodnoty byla tam, kde to bylo nutné, opravena část výrobních nákladů, která byla nesprávně přisouzena jedné společnosti, a náklady PSR.

(32) S ohledem na to zahrnuli všichni dotčení vyvážející výrobci v případě obdobného výrobku neprovozní náklady do svých nákladů PSR na domácím trhu. Tito vývozci rovněž odečetli od nákladů PSR příjmy, které nemají spojitost s prodejem obdobného výrobku na domácím trhu.

(33) Šetřením se nicméně zjistilo, že určitá část z těchto příjmů a nákladů nemohla mít spojitost s prodejem obdobného výrobku na domácím trhu, a že tudíž neměla být připsána k příslušným nákladům PSR nebo od nich odečtena. Takové neprovozní příjmy a náklady byly v důsledku toho z vykazovaných nákladů PSR vyloučeny.

3.2. Vývozní cena

- (34) Ve všech případech, kdy byl dotčený výrobek vyvezen do Společenství nezávislým zákazníkům, byla vývozní cena stanovena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení, tedy na základě vývozních cen skutečně zaplacených nebo splatných.
- (35) V případech, kdy byl prodej na vývoz uskutečněn prostřednictvím dovozce ve spojení, byla vývozní cena zjištěna počtetně podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení na základě ceny, za kterou byly dovezené výrobky poprvé prodány dále nezávislému kupujícímu a která byla náležitě upravena s přihlédnutím ke všem nákladům vzniklým mezi dovozem a dalším prodejem a k zisku. V takovém případě byly použity vlastní náklady PSR dovozce ve spojení. Jelikož nebyly k dispozici žádné další spolehlivé informace, bylo přiměřené ziskové rozpětí stanoveno odhadem ve výši 5 %. Toto ziskové rozpětí bylo použito v předchozím antidumpingovém šetření, jež se týkalo dovozů téhož výrobku a jehož konečné závěry byly zveřejněny nařízením Rady (ES) č. 1601/2001⁽¹⁵⁾. Nebyla k dispozici žádná informace, která by svědčila o tom, že by toto rozpětí nebylo spolehlivé.

3.3. Srovnání

- (36) Běžná hodnota a vývozní ceny byly srovnány na základě ceny ze závodu. Za účelem zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byly v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen. Příslušné úpravy byly povoleny ve všech případech, kdy bylo zjištěno, že jsou přiměřené, přesné a podložené ověřenými důkazy. Na tomto základě byly provedeny úpravy o rozdíly ve slevách, rabatu, provizích, nákladech na vnitrozemskou přepravu a balení, v úvěrových nákladech, nákladech na námořní přepravu, poplatcích za pojištění, manipulaci a nakládku, v bankovních poplatcích a dalších činitelích.
- (37) Všichni vyvážející výrobci žádali o úpravy běžné hodnoty v souvislosti s úvěrovými náklady vzniklými na domácím trhu. Všichni jihokorejské vyvážející výrobci však používali systém otevřených účtů a mezi zmíněnými úvěrovými náklady a danými prodejními transakcemi na domácím trhu nebylo možné najít spojitost. Proto nebylo možné učinit závěr, že tento činitel měl vliv na ceny a srovnatelnost cen, jak předepisuje čl. 2 odst. 10 základního nařízení. V důsledku toho musely být tyto žádosti zamítnuty.
- (38) Všichni vyvážející výrobci taktéž požadovali úpravu v souvislosti s úvěrovými náklady vzniklými při prodeji na vývoz do Společenství. Třebaže byla tato úprava oprávněná, byly zaznamenány částky v rozporu se skutečností vykázanými nižší a bylo nutné je uvést na pravou míru během inspekce na místě.

- (39) Dotčení vyvážející výrobci požadovali úpravy o rozdíly v dovozních poplatcích a nepřímých daních v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení. V případě dvou vyvážejících výrobců bylo zjištěno, že částky vráceného dovozního cla přesáhly částky zaplaceného dovozního cla. Je tudíž nepravděpodobné, že vývozci dostali clo vráceno pouze k těm dovezeným částem, které byly později včleněny do vyváženého zboží. V případě dvou vyvážejících výrobců navíc nemělo vrácené clo obdržené při vývozu SWR spojitost s dovozními cly zaplacenými za suroviny, tzn. clo bylo vráceno bez ohledu na to, zda byla dovezená surovina použita k výrobě vyváženého výrobku, či nikoliv. Proto byl učiněn závěr, že se vrácení dovozního cla ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení neuskutečnilo. Žádný z dotčených vyvážejících výrobců však rozhodně nebyl s to prokázat, zda a do jaké míry dovozní poplatky a nepřímé daně zatížily obdobný výrobek při jeho prodeji na domácím trhu. Nebylo tedy možné učinit závěr, že byla ovlivněna srovnatelnost cen. Žádná z podmínek uvedených ve výše zmíněném ustanovení proto nebyla splněna a bylo nutné všechny žádosti zamítnout.

- (40) Bylo zjištěno, že jeden vyvážející výrobce zaplatil dovozci, jež je s ním ve spojení, provizi za činnosti spojené s prodejem SWR uskutečněným přímo vyvážejícím výrobcem na vývoz nezávislým zákazníkům ve Společenství. Jelikož lze zmíněnou zaplacenou provizi pokládat za činitel ovlivňující ceny a srovnatelnost cen ve smyslu čl. 2 odst. 10 základního nařízení, byla provedena náležitá úprava posuzovaných prodejů.

- (41) Dva vyvážející výrobci požadovali úpravu jak u domácího prodeje, tak prodeje na vývoz o rozdíly u jiných činitelů, a to nákladů, vzniklých společností, na poplatky za inspekce a doplňkové práce (instalace příslušenství), prováděné na přání zákazníka v souvislosti s některými prodeji. Byl učiněn závěr, že je vhodnější vyjít této žádosti vstřícně jakožto úpravě z důvodu rozdílů ve fyzikálních vlastnostech. Výše úpravy odpovídá skutečné ceně, kterou vyvážející výrobce zaplatil jako poplatky za inspekci a náklady na doplňkové práce.

- (42) Jeden z vyvážejících výrobců požadoval úpravu o rozdíly v obchodní úrovni v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. d) základního nařízení. Jednalo se však o prodej vnitrostátním distributorům. To je obchodní úroveň obdobná jako obchodní úroveň prodeje dovozci ve spojení po novém početním zjištění vývozní ceny. V důsledku toho nebyla úprava povolena.

3.4. Dumpingové rozpětí společností v šetření

- (43) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení byla u každého vyvážejícího výrobce pro každý typ výrobku jednotlivě srovnána vážená průměrná běžná hodnota s váženou průměrnou vývozní cenou, jak byly určeny výše.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 211, 4.8.2001, s. 1 (bod odůvodnění 25).

(44) Na základě výše uvedených skutečností je dumpingové rozpětí pro spolupracující vyvážející výrobce, vyjádřené jako procentní podíl z čisté ceny CIF s dodáním na hranice Společenství stanoveno takto:

- Kiswire Ltd, – 8,4 %,
- DSR Wire Corporation, 0,7 %,
- Chung-Woo Rope Co., Ltd. – 6,1 %.

(45) Pokud jde o ty vyvážející výrobce, kteří nebyli zahrnuti do vzorku, bylo zjištěno, že u podstatné části jejich prodeje vývozní ceny většinou odpovídají cenám výrobců zařazených do vzorku. Jelikož se neobjevily žádné informace, které by svědčily o opaku, byl učiněn závěr, že výsledný vzorek je reprezentativní pro ostatní výrobce. Zde je navíc namísto upozornění, že ostatní spolupracující a stejně tak nespolečující vývozci během OŠ představovali přibližně 0,5 % spotřeby Společenství. Z těchto důvodů byl učiněn závěr, že i kdyby tyto dovozy přesáhly minimální hranici dumpingu, jejich dopad by nebyl takové povahy, aby sám o sobě způsobil výrobnímu odvětví Společenství újmu.

3.5. Závěr

- (46) V souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení se antidumpingové řízení zastavuje v případě, kdy je zjištěno, že dumpingové rozpětí činí méně než 2 %.
- (47) V důsledku toho a na základě výše uvedených závěrů je nutné současné řízení zastavit.

(48) Vzhledem k výše uvedeným zjištěním ohledně dumpingu a v souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení, tj. vzhledem k tomu, že v případech, kdy bylo zjištěno, že dumpingová rozpětí jsou minimální, se řízení neprodleně zastavuje, se nepokládá za nutné vyvozovat závěry, pokud jde o újmu, příčinné souvislosti a zájem Společenství,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Antidumpingové řízení týkající se dovozů ocelových lan a kabelů, včetně lan uzavřených, ze železa nebo oceli, nikoli však z oceli nerezavějící, s největším rozměrem příčného průřezu větším než 3 mm, též s připojeným příslušenstvím anebo beze něho, kódů KN 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 a 7312 10 99 a pocházejících z Korejské republiky se zastavuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi

Peter MANDELSON

člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. října 2005,

kterým se mění rozhodnutí 2005/693/ES o některých ochranných opatřeních proti influenze ptáků v Rusku

(oznámeno pod číslem K(2005) 4176)

(Text s významem pro EHP)

(2005/740/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS⁽¹⁾, a zejména na čl. 18 odst. 1 a 6 uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství⁽²⁾, a zejména na čl. 22 odst. 1 a 5 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Influenza ptáků je infekční virová choroba drůbeže a ptáků, která je příčinou úmrtnosti a poruch, jež mohou rychle nabýt epizootických rozměrů, a tím představovat vážné nebezpečí pro zdraví zvířat a lidí a prudce snížit výnosnost chovu drůbeže.
- (2) Po výskytech influenzy ptáků v Rusku bylo přijato rozhodnutí Komise 2005/693/ES ze dne 6. října 2005 o některých ochranných opatřeních proti influenze ptáků v Rusku⁽³⁾. Uvedené rozhodnutí pozastavuje z Ruska dovoz ptáků kromě drůbeže.
- (3) Rozhodnutí 2005/693/ES navíc pozastavuje dovoz nezpracovaného peří a nezpracovaných částí peří z regionů v Rusku uvedených na seznamu v příloze I uvedeného rozhodnutí. Dovozy nezpracovaného peří a nezpracovaných částí peří je však stále za určitých podmínek povolen z těch regionů v Rusku, které v příloze I uvedeného rozhodnutí uvedeny nejsou, a to včetně regionů západně od pohoří Ural, v nichž ke dni přijetí rozhodnutí 2005/693/ES k výskytu influenzy nedošlo.

(4) Dne 19. října 2005 informovalo Rusko Komisi o tom, že k výskytu influenzy ptáků došlo v Tule v centrálním federálním okruhu Ruska, což je oblast, v níž dříve žádný výskyt hlášen nebyl a ze které lze stále dovážet nezpracované peří a nezpracované části peří v souladu s rozhodnutím 2005/693/ES.

(5) V souvislosti s nedávnými výskyty vysoce patogenní influenzy ptáků způsobované virem influenzy typu A podtypu H5N1 v Turecku, Rumunsku a Rusku je z nepřímých důkazů a údajů molekulární epizootologie téměř jasné, že virus influenzy ptáků byl do těchto třetích zemí zanesen stěhovavými ptáky ze střední Asie. To rovněž naznačuje zpráva z nedávné mise v Rusku provedené Světovou organizací pro zdraví zvířat (O.I.E.) zveřejněná dne 14. října 2005.

(6) Dovozy nezpracovaného peří a nezpracovaných částí peří do Společenství by proto měl být zakázán z těch ruských regionů, v nichž v nedávné době došlo k výskytu influenzy ptáků nebo které jsou v mimořádném ohrožení na základě současných znalostí o tažných trasách stěhovavých ptáků z oblastí střední Asie a Sibiře, v nichž byla tato choroba zaznamenána.

(7) Příloha I rozhodnutí Komise 2005/693/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 31.1.1998, s. 9. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1). opravené znění: Úř. věst. L 191, 28.5.2004, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 263, 8.10.2005, s. 22.

Článek 1

V příloze I rozhodnutí 2005/693/ES se vkládají nové body 4, 5, 6 a 7, které zní:

„4. Centrální federální okruh

Zahrnuje tyto subjekty Ruské federace: Belgorodská oblast, Brjanská oblast, Ivanovská oblast, Kalužská oblast, Kostromská oblast, Kurská oblast, Lipecká oblast, Moskva (federální město), Moskevská oblast, Orlovská oblast, Rjazanská oblast, Smolenská oblast, Tambovská oblast, Tverská oblast, Tulská oblast, Vladimírská oblast, Voroněžská oblast, Jaroslavská oblast.

5. Jižní federální okruh

Zahrnuje tyto subjekty Ruské federace: Adygejská republika, Astrachanská oblast, Čečenská republika, Dagestánská republika, Ingušská republika, Kabardinsko-balkarská republika, Kalmycká republika, Karačajevsko-čerkeská republika, Krasnodarský kraj, Severoosetská republika – Alanie, Stavropolský kraj, Rostovská oblast a Volgogradská oblast.

6. Severozápadní federální okruh

Zahrnuje tyto subjekty Ruské federace: Archangelská oblast, Republika Komi, Novgorodská oblast, Pskovská oblast, Vologodská oblast.

7. Povolžský federální okruh

Zahrnuje tyto subjekty Ruské federace: Baškirská republika, Čuvašská republika, Kirovská oblast, Marijská republika, Mordvinská republika, Nižegorodská oblast, Orenburgská oblast, oblast Penza, Permská oblast, Permjacký autonomní okruh, Samarská oblast, Saratovská oblast, Tatarská republika, Udmurcká republika, Uljanovská oblast.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU
člen Komise

TISKOVÉ OPRAVY

Rozhodnutí Rady 2005/722/ES ze dne 17. října 2005, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/428/SZBP

(Úřední věstník Evropské unie L 272 ze dne 18. října 2005)

Rozhodnutí 2005/272/ES na straně 15 má znít takto:

„ROZHODNUTÍ RADY 2005/722/ES**ze dne 17. října 2005,****kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/428/SZBP**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na nařízení (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 6. června 2005 přijala Rada rozhodnutí 2005/428/SZBP, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/221/SZBP⁽²⁾.
- (2) Bylo rozhodnuto přijmout aktualizovaný seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 2580/2001,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Seznam uvedený v čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 se nahrazuje tímto:

1. OSOBY

1. ABOU, Rabah Naami (také znám jako Naami Hamza; Mihoubi Faycal; Fellah Ahmed; Dafri Rëmi Lahdi), narozen dne 1.2.1966 v Alžíru (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
2. ABOUD, Maisi (také znám jako „švýcarský Abderrahmane“), narozen dne 17.10.1964 v Alžíru (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (také znám jako ABU OMRAN; AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), narozen dne 26.6.1967 v Qatif-Bab al Shamal v Saudské Arábii; saúdsko-arabský státní příslušník
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, narozen v Al Ihsa v Saudské Arábii; saúdsko-arabský státní příslušník

5. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, narozen dne 16.10.1966 v Tarutu v Saudské Arábii; saúdsko-arabský státní příslušník
6. ARIOUA, Azzedine, narozen dne 20.11.1960 v Constantine (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
7. ARIOUA, Kamel (také znám jako Lamine Kamel), narozen dne 18.8.1969 v Constantine (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
8. ASLI, Mohamed (také znám jako Dahmane Mohamed), narozen dne 13.5.1975 v Ain Taya (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
9. ASLI, Rabah, narozen dne 13.5.1975 v Ain Taya (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
10. ATWA, Ali (také znám jako BOUSLIM, Ammar Mansour; SALIM, Hassan Rostom), Libanon, narozen v roce 1960 v Libanonu; libanonský státní příslušník
11. DARIB, Noureddine (také znám jako Carreto; Zitoun Mourad), narozen dne 1.2.1972 v Alžírsku (člen al-Takfir a al-Hijra)
12. DJABALI, Abderrahmane (také znám jako Touil), narozen dne 1.6.1970 v Alžírsku (člen al-Takfir a al-Hijra)
13. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (také znám jako AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), narozen dne 10.7.1965 nebo 11.7.1965 v El Dibabiye v Saudské Arábii; saúdsko-arabský státní příslušník
14. FAHAS, Sofiane Yacine, narozen dne 10.9.1971 v Alžíru (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
15. IZZ-AL-DIN, Hasan (také znám jako GARBAYA, AHMED; SA-ID; SALWWAN, Samir), Libanon, narozen v roce 1963 v Libanonu, libanonský státní příslušník
16. LASSASSI, Saber (také znám jako Mimiche), narozen dne 30.11.1970 v Constantine (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
17. MOHAMMED, Khalid Shaikh (také znám jako ALI, Salem; BIN KHALID, Fahd bin Adballah; HENIN, Ashraf Refaat Nabith; WADOOD, Khalid Adbul), narozen dne 14.4.1965 nebo 1.3.1964 v Pákistánu; cestovní pas č. 488555

(¹) Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1207/2005 (Úř. věst. L 197, 28.7.2005, s. 16).

(²) Úř. věst. L 144, 8.6.2005, s. 59.

18. MOKTARI, Fateh (také znám jako Ferdi Omar), narozen dne 26.12.1974 v Hussein Dey (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
19. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (také znám jako MUGHNIYAH, Imad Fayiz), vyšší důstojník zpravodajských služeb hnutí HIZBALLÁH, narozen dne 7.12.1962 v Tayr Dibbē v Libanonu, cestovní pas č. 432298 (Libanon)
20. NOUARA, Farid, narozen dne 25.11.1973 v Alžíru (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
21. RESSOUS, Hoari (také znám jako Hallasa Farid), narozen dne 11.9.1968 v Alžíru (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
22. SEDKAOUI, Noureddine (také znám jako Nounou), narozen dne 23.6.1963 v Alžíru (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
23. SELMANI, Abdelghani (také znám jako Gano), narozen dne 14.6.1974 v Alžíru (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
24. SENOUCI, Sofiane, narozen dne 15.4.1971 v Hussein Dey (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra)
25. SISON, Jose Maria (také znám jako Armando Liwanag; Joma, vůdce Komunistické strany Filipín včetně NPA), narozen dne 8.2.1939 v Cabugao, Filipíny
26. TINGUALI, Mohammed (také znám jako Mouh di Kouba), narozen dne 21.4.1964 v Blida (Alžírsko) (člen al-Takfir a al-Hijra);
2. SKUPINY A SUBJEKTY
1. Abu Nidal Organisation (ANO), (také známa jako Revoluční rada Fatáhu, Arabské revoluční brigády, Černé září a Revoluční organizace socialistických muslimů)
2. Brigáda mučedníků Al Aksá
3. Al-Aqsa e.V.
4. Al-Takfir a Al-Hijra
5. Aum Shinrikyo/Óm Šinrinkjó (také známa jako AUM, Aum nejvyšší pravda, Aleph)
6. Babbar Khalsa
7. Komunistická strana Filipín včetně New Peoples Army (NPA) – Nové lidové armády (Filipíny) spojené se Sisonem José Mariou C. (také znám jako Armando Liwanag; Joma, vůdce Komunistické strany Filipín včetně NPA)
8. Gama'a al-Islamiyya (Islámská skupina) (také známa jako Al-Gama'a al-Islamiyya, IG)
9. Fronta islámských bojovníků Velkého východu (IBDA-C)
10. Hamás (včetně Hamás-Izz al-Din al-Qassem)
11. Nadace Svaté země pro obnovu a rozvoj
12. International Sikh Youth Federation (ISYF) – Mezinárodní federace sikhské mládeže
13. Kahane Chai (Kach)
14. Kurdská strana pracujících (PKK), (také známa jako KADEK; KONGRA-GEL)
15. Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK nebo MKO) (kromě National Council of Resistance of Iran – Národní rady odporu Íránu (NCRI)) (také známa jako The National Liberation Army of Iran – Národně osvobozenecá armáda Íránu (NLA, militantní křídlo MEK), People's Mujahidin of Iran (PMOI) – Mudžáhidové íránského lidu, Muslim Iranian Student's Society – Muslimská společnost íránských studentů)
16. Národně osvobozenecá armáda (Ejército de Liberación Nacional)
17. Palestine Liberation Front (PLF) – Palestinská fronta osvobození
18. Palestinský islámský džihád (PIJ)
19. Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) – Lidová fronta za osvobození Palestiny
20. Popular Front for the Liberation of Palestine – General Command – Vrchní velitelství Lidové fronty za osvobození Palestiny (také známo jako PFLP-General Command, PFLP-GC)
21. Fuerzas armadas revolucionarias de Columbia/Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC)
22. Revoluční lidově osvobozenecá armáda/fronta/strana (DHKP/C), (také známa jako Devrimci Sol (Revoluční levice), Dev Sol)
23. Světlá stezka (SL) (Sendero Luminoso)
24. Stichting Al Aqsa (nadace Al Aksá) (také známa jako Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland)
25. Spojené síly/skupiny pro sebeobranu Kolumbie (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia).

Článek 2

Rozhodnutí 2005/428/SZBP se zrušuje.

Článek 3

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

Nabývá účinku dnem zveřejnění.

V Lucemburku dne 17. října 2005.

Za Radu
M. BECKETT
předsedkyně

Oprava nařízení Komise (ES) č. 1695/2005 ze dne 17. října 2005 o vyhlášení stálého nabídkového řízení pro vývoz pšenice obecné ze zásob francouzské intervenční agentury

(Úřední věstník Evropské unie L 272 ze dne 18. října 2005)

Strana 4, článek 5, odstavec 1, první pododstavec:

Místo: „... uplyne lhůta pro předložení nabídek pro první dílčí nabídkové řízení dne 26. října 2005 v 9:00 hodin (bruselského času).“,

Má být: „... uplyne lhůta pro předložení nabídek pro první dílčí nabídkové řízení dne 27. října 2005 v 9:00 hodin (bruselského času).“.

Oprava nařízení Komise (ES) č. 1712/2005 ze dne 19. října 2005, kterým se mění vývozní náhrady pro produkty zpracované z obilovin a rýže

(Úřední věstník Evropské unie L 274 ze dne 20. října 2005)

Text nařízení (ES) č. 1712/2005 na straně 75 se nahrazuje takto:

**„NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1712/2005
ze dne 19. října 2005,
kterým se mění vývozní náhrady pro produkty zpracované z obilovin a rýže**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1785/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s rýží ⁽²⁾, a zejména na čl. 14 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vývozní náhrady pro produkty zpracované z obilovin a rýže byly stanoveny nařízením Komise (ES) č. 1594/2005 ⁽³⁾.

- (2) Použití pravidel, kritérií a ustanovení obsažených v nařízení (ES) č. 1594/2005 pro údaje nyní dostupné Komisi vede ke snížení platných vývozních náhrad dle přílohy tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vývozní náhrady pro produkty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1784/2003 a v čl. 1 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1785/2003 a podléhající nařízení (ES) č. 1518/95 ⁽⁴⁾, stanovené v příloze nařízení (ES) č. 1594/2005, se mění dle částek uvedených v příloze tohoto nařízení u tam uvedených produktů.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 20. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. října 2005.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1154/2005 (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 96.

⁽³⁾ Úř. věst. L 254, 30.9.2005, s. 47.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 55. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2993/95 (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 25).“.

Oprava nařízení Komise (ES) č. 1713/2005 ze dne 19. října 2005, kterým se zamítají žádosti o udělení vývozní licence pro určité produkty zpracované z obilovin a pro krmné směsi z pšenice

(Úřední věstník Evropské unie L 274 ze dne 20. října 2005)

Text nařízení (ES) č. 1713/2005 na straně 77 se nahrazuje takto:

„NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1713/2005

ze dne 19. října 2005,

kterým se zamítají žádosti o udělení vývozní licence pro určité produkty zpracované z obilovin a pro krmné směsi z pšenice

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1342/2003 ze dne 28. července 2003 o zvláštních prováděcích pravidlech k režimu dovozních a vývozních licencí v odvětví obilovin a rýže ⁽²⁾, a zejména na čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Objem žádostí o udělení licence pro bramborový škrob a produkty z kukuřice se stanovením náhrad předem je značný a vykazuje spekulativní charakter. V důsledku toho bylo rozhodnuto zamítnout všechny

žádosti o udělení vývozní licence pro tyto produkty předložené dne 17., 18. a 19. října 2005,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Podle čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 1342/2003 se zamítají žádosti o udělení vývozní licence pro produkty spadající pod kódy KN 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 a 1702 90 50 se stanovením náhrady předem předložené dne 17., 18. a 19. října 2005.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 20. října 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. října 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1154/2005 (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 189, 29.7.2003, s. 12. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1092/2004 (Úř. věst. L 209, 11.6.2004, s. 9).“